

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 11 СІЧНЯ 2022 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№3 (7124)

ЦИТАТА ДНЯ

МАРІЯ КАРЧЕВИЧ:

«Ми готуємо аналогічне рішення на рівні українського законодавства. Його буде ухвалено орієнтовно цього тижня. Термін чинності кovid-сертифікатів буде скорочено до дев'яти місяців».

Заступниця міністра охорони здоров'я з питань цифрового розвитку про застосування норм ЄС (набувають чинності з 1 лютого)

Власний газ має зупинити ціни

ВИРОБНИЦТВО І СПОЖИВАННЯ. Перелік суб'єктів господарювання, які виробляють товари, що мають істотну соціальну значущість, і зможуть отримувати для своєї роботи природний газ внутрішнього видобутку з обмеженою націнкою 25%, затвердило Міністерство аграрної політики та продовольства. Відповідним наказом від 05.01.2022 року №3 затверджено перелік підприємств, основний вид діяльності яких — виробництво продовольчих товарів, що мають істотну соціальну значимість: борошна пшеничного, молока пастеризованого, хліба житньо-пшеничного, яєць курячих, птиці (тушка куряча) та олії соняшникової. Перелік містить 6803 суб'єкти господарювання. Цей наказ дасть змогу виробникам не зупиняти виробництво й не підвищувати ціни на соціально важливі продукти, повідомляє пресслужба відомства. Документ реалізує Меморандум про взаєморозуміння щодо стабілізації цін на природний газ власного видобутку для задоволення потреб згаданих суб'єктів господарювання, укладений торік 31 грудня керівниками відповідних асоціацій та спілок виробників із профільним міністром Романом Лещенком.

ЦИФРА ДНЯ

13,18 млрд м³

становлять запаси газу в підземних сховищах. За тиждень вони скоротилися на 2,6%. Газові сховища заповнено на 42,5%

Український експорт істотно зріс

РЕЗУЛЬТАТ. 2021 року лідерами експорту стали метало- та рослинна продукція. Більшість галузей вітчизняного виробництва засвідчили істотний приріст продажу за кордон порівняно з показниками 2020-го. За інформацією Міністерства економіки, торік обсяг експорту недорогоцінних металів і виробів з них становив 15,98 мільярда доларів США, що на 77% більше, ніж 2020-го, а продуктів рослинного походження — 15,55 мільярда доларів, або на 30,9% більше, ніж позаторік. До першої п'ятірки за обсягами експорту входять мінеральні продукти (8,42 мільярда доларів, зростання на 58%), жири та олії тваринного або рослинного походження (7,05 мільярда, зростання на 22,6%), а також механічне, електрообладнання, машини та механізми (4,82 мільярда, на 7,4% перевищує підсумки попереднього періоду).

Хороші результати у вітчизняних експортерів готових харчових продуктів (3,8 мільярда доларів, зростання на 13,1%), продукції хімічної та пов'язаної з нею галузей промисловості (2,76 мільярда, збільшення на 36,7%), деревини і виробів з деревини (2,01 мільярда, приріст — 42,6%). «Наше основне завдання — відкрити якомога більше іноземних ринків для українських виробників.

Плани на 2022 рік — не менш як 40. Важливо скасувати обмеження й поглибити присутність там, де вітчизняний виробник уже є, щоб стимулювати зростання торгівлі у двозначних відсотках», — цитує пресслужба Мінекономіки слова першого віцепрем'єр-міністра — міністра економіки Юлії Свириденко. Загалом обсяг експорту товарів з України за 2021 рік становить 68,24

мільярда доларів. Такий показник найбільший з 2012-го. Попередні показники такого рівня наша держава мала у 2011-му (68,39 мільярда доларів) та у 2012-му (68,81 мільярда доларів). Юлія Свириденко наголошує, що додаткові експортні надходження збільшують доходи бюджету, тобто й можливості для фінансування соціальних видатків і програм розвитку.

Розвиток визначає рівень поступу

Авіаційний безвіз із Євросоюзом — це те, чим можна пишатися

УРЯД ЗВІТУЄ. Кабінет Міністрів презентує основні досягнення міністерств і відомств за підсумками 2021 року

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Розвиток визначає рівень поступу

Системне підвищення пенсій, авіаційний безвіз із Євросоюзом, рекордний ВВП у доларовому еквіваленті та забезпечення України ефективними вакцинами — серед основних досягнень уряду 2021-го.

Протягом року уряд десять разів підвищував пенсії для різних категорій пенсіонерів. Завдяки цьому середня виплата зросла до 4 тисяч гривень. Істотно підвищено пенсії військовим пенсіонерам та чорнобильцям. Уперше з 2014 року середня пенсія перевищила фактичний прожитковий мінімум.

На фінансування протидії коронавірусу торік держава витратила понад 35 мільярдів гривень, які було спрямовано на доплати медикам, забезпечення кисневим обладнанням, тестування й інші заходи. Із початку 2021-го в Україну поставлено понад 40 мільйонів доз різних вакцин проти COVID-19. Понад 44% дорослих українців пройшли повний курс щеплення, повідомляє департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів.

2021 рік Україна завершила з рекордним номінальним ВВП у доларовому еквіваленті за всю історію (понад 195 мільярдів доларів США) та найбільшим обсягом експорту товарів за останні дев'ять років (68,24 мільярда доларів США).

На порталі та в застосунку «Дія» додалося понад 20 електронних послуг

Серед ключових досягнень 2021-го — укладення угоди про спільний авіаційний простір із Європейським Союзом. Авіаційний безвіз розширить доступ українських перевізників на ринок ЄС та європейських — на ринок України, збільшить географію польотів та сприятиме здешевленню квитків.

2021 року започатковано створення українського державного авіаперевізника Ukrainian National Airlines (UNA). Активно триває розвиток внутрішніх

авіаперевезень, зокрема розпочато будівництво в міжнародному аеропорту «Дніпро», триває модернізація регіональної мережі авіахабів у містах Рівне, Чернівці, Вінниця, Житомир, Київ, Полтава, Дніпро, Запоріжжя, Кривий Ріг, Херсон, Одеса.

2021 року продовжили оновлення дорожньої інфраструктури: у межах програми Президента «Велике будівництво» відновлено понад 7 тисяч кілометрів доріг, збудова-

но та відремонтовано 350 мостів.

Торік було досягнуто значного прогресу в розвитку публічних (електронних) послуг. На порталі та в застосунку «Дія» додалося понад 20 електронних послуг. У мобільному застосунку «Дія» українцям доступно вже 15 цифрових документів. 2021 року Україна стала першою державою світу, в якій цифрові паспорти у смартфоні стали повними юридичними аналогами звичайних до-

кументів, а українські COVID-сертифікати отримали визнання в ЄС.

Завдяки запровадженню нового механізму ПСО з 1 жовтня тарифи на електроенергію для 80% українських родин було знижені до 1,44 гривні за кВт•год. Річні газові продукти, що стали доступними для населення із травня 2021 року, забезпечили для українців у 4—5 разів нижчу ціну за газ, ніж європейська біржова ціна.

2021 року уряд продовжив забезпечення армії сучасним озброєнням і технікою. Торік ЗСУ отримали понад 3 тисячі основних зразків озброєння, військової та спеціальної техніки, до 4 мільйонів боєприпасів та ракет різного призначення, близько 3 тисяч приладів нічного бачення. Триває будівництво корветів типу ADA, літаків Ан-178-100Р, активізовано виробництво ракетних комплексів «Нептун» та озброєння, що становитиме ракетний щит держави.

2021 року держава забезпечила рекордну фінансову підтримку ветеранів. Торік спрямовано виплату грошової компенсації на житло для 659 ветеранів війни. Повністю задоволено потребу в житлі для постраждалих учасників Революції Гідності та родин Героїв Небесної Сотні.

Росія як країна-агресор не має права диктувати свої умови

ГЕОПОЛІТИКА. У Брюсселі, Женеві та Відні розпочато переговори і зустрічі про ситуацію на українсько-російському кордоні та безпекові вимоги Кремля до Заходу

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Нинішній тиждень для України, США, ЄС і НАТО пройде у напруженому дипломатичному ритмі переговорів з Росією, які на різних рівнях відбуватимуться у Брюсселі, Женеві та Відні. Приводом для цього став ультиматум Москви США та НАТО з вимогою дати їй юридичні гарантії, що Північноатлантичний альянс заморозить процес розширення і не прийме до своїх лав Україну.

І хоч американські та європейські дипломати стверджують, що вони обговорюватимуть ці чутливі питання із представниками Кремля у формі діалогу, говорять про дипломатичний діалог складно в умовах, коли біля кордонів України стоїть близько 100 тисяч російських військових, танки й інша військова техніка. І коли російські політики, починаючи від президента Володимира Путіна та спікерки МЗС Марії Захарової й закінчуючи екзальтованими депутатами тамтешньої держдуми недвозначно заявляють, мовляв, Москва готова розпочати бойові дії, якщо її умови не буде виконано.

Дипломатичні переговори в умовах шантажу

Напередодні переговорів під час підготовчих брифінгів і пресконференцій західні дипломати й чиновники заявляли, що Москва має бути готова почути й розглянути критичні зауваження Заходу. Серед них військові вторгнення Росії в Україну та Грузію, втручання в американські вибори та використання хімічної зброї на території Великої Британії. Проте цими вихідними держсекретар США Ентоні Блінкен доволі скептично висловився про очікування щодо майбутніх переговорів із Кремлем. «Не думаю, що цього тижня ми побачимо якісь зрушення», — сказав Ентоні Блінкен в інтерв'ю CNN.

Хоч він і підтвердив необхідність двосторонніх зустрічей і важливість того, щоб Росія почула Захід. «Ми вислухаємо занепокоєння Росії. Але їй доведеться вислухати й нас», — наполягає держсекретар. Він зауважив, що «в атмосфері ескаляції, коли до голови України приставлено пістолет», вести дипломатичні переговори складно. «Тому якщо ми справді хочемо досягнути про-

гресу, нам треба побачити деескалацію, щоб Росія припинила бути загрозою, якою вона залишається для України», — наголосив Ентоні Блінкен.

У понеділок у Женеві США та Росія вже розпочали переговори, спрямовані на послаблення напруженості довкола України. Хоч офіційно зустрічі щодо вимог Кремля відносяться між Москвою та Вашингтоном, США перебувають у постійному контакті з НАТО, а також європейськими та українськими партнерами.

Паралельно із женецькими переговорами вчора у Брюсселі відбулося надзвичайне засідання Комісії Україна — НАТО на рівні послів, під час якого ситуація на українсько-російському кордоні й переговори із Кремлем стали одним із ключових питань. Альянс прагнув продемонструвати Києву, що розмови про український файл не відбуваються за спиною самої України. У засіданні взяла участь віцепрем'єр з європейської та євроатлантичної інтеграції Ольга Стефанішина.

Шлях до НАТО — через реформи

На спільній пресконференції, яка відбулась у штаб-квартирі НАТО перед

початком засідання, Генсек Альянсу Єнс Столтенберг заявив, що не очікує розв'язання всіх проблем після завершення запланованих на цей тиждень зустрічей з РФ у різних форматах.

«Схвальною зустріч, яка відбудеться пізніше, цього тижня у середу, і ту, яка відбувається сьогодні в Женеві, а також зустріч ОБСЄ пізніше цього тижня. Але не очікую, що ці зустрічі можуть вирішити всі питання», — спрогнозував Генсек НАТО. За його словами, мета цих зустрічей — погодити подальший шлях переговорів і майбутні зустрічі, які допоможуть у врегулюванні конфлікту.

«Нереалістично очікувати, що вже цього тижня всі проблеми буде розв'язано. Але сподіваюся, що є справжня воля обох сторін, зокрема російської, бути залученими до процесу, який здатний запобігти новому збройному конфлікту в Європі», — наголосив Єнс Столтенберг.

Генсек НАТО вкотре запевнив, що Альянс «не піде на компроміс щодо права жодної держави в Європі обирати власний шлях, зокрема й щодо безпекових домовленостей, частиною яких вона хоче бути». Він наголосив, що тільки Україна і 30 союзників НАТО мають право вирішувати, ко-

ли Україна буде готовою до членства в Альянсі. Єнс Столтенберг зазначив, що НАТО дотримується свого рішення, ухваленого на Бухарестському саміті 2008 року, згідно з яким, Україна у майбутньому може стати членом НАТО. «Ми дотримуємося цього рішення і допомагаємо Україні рухатися до членства, імплементуючи реформи», — додав Генсек.

Вимоги Росії до Заходу не можна вважати переговорною позицією, бо агресор перебуває не в тому становищі, яке дає йому змогу диктувати умови, вважає віцепрем'єр-міністр Ольга Стефанішина. «Дискусія може початися лише після відведення російських танків від українських кордонів», — заявила вона на пресконференції. Ольга Стефанішина зауважила, що Росія намагається змістити акцент переговорів шляхом погроз, «не роблячи жодних кроків для мирного врегулювання в межах мінського й нормандського форматів. Москва нав'язує свій порядок денний замість того, щоб повернутися за стіл переговорів». За її словами, Росія фактично вимагає від Заходу «безумовної капітуляції, що підриває базові принципи функціонування демократичних країн і НАТО загалом».

На думку Ольги Стефанішиної, найпринциповішим для України питанням під час багаторівневих переговорів щодо російських вимог безпекових гарантій залишається «невід'ємне суверенне право країни обирати власні безпекові механізми, включно з альянсами й договорами». Вона нагадала, що курс на європейську та євроатлантичну інтеграцію України закріплено в Конституції. «Тож це не може бути предметом переговорів чи торгів», — чітко дала зрозуміти Ольга Стефанішина.

Після спілкування з українською стороною на засіданні Комісії Україна — НАТО представники 30 країн-членів Альянсу зібрались окремо, щоб обговорити почуту інформацію та ще раз узгодити позиції перед засіданням Комісії Росія — НАТО, яке має відбутися завтра у Брюсселі. Москву на цих переговорах представлятимуть заступник міністра закордонних справ РФ Олександр Грушко, заступник міністра оборони та представник генштабу Росії. Варто очікувати, що про підсумки цих, певне, непростих переговорів українську сторону проінформують наступного дня на засіданні Військового комітету НАТО, на яке, заплановано, має прибути головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«Росія дискредитує не тільки Бандеру, а й увесь український визвольний рух»

Історик
Володимир В'ЯТРОВИЧ

Чи смішні тези Путіна на історичну тематику? Чим відрізняються міфічний та справжній Степан Бандера? Хто і коли напише наукову біографію провідника ОУН? Як українцям працювати з непростими сторінками минулого? Про це в ексклюзивному інтерв'ю історика, народного депутата України, очільника Українського інституту національної пам'яті у 2014—2019 роках Володимира В'ЯТРОВИЧА Центру стратегічних комунікацій.

— Чи не час повертати пам'ятники Леніну? Адже якщо вірити Путіну, саме він заснував Україну.

— Президент Росії плутається у власних показах. То австрійський генштаб, то Ленін. Якщо Ленін заснував Україну, то кому він тоді оголошував війну (ідеться про так званий маніфест до українського народу з ультимативними вимогами до Української Ради — ЦСРБ) у грудні 1917 року? І він заснував Україну до оголошення війни чи після? Очевидно, що ми маємо справу з черговим псевдоісторичним абсурдом від Путіна. Але біда в тому, що це не жарт і не просто якесь його невігластво.

До таких заяв можна і треба ставитися з гумором, щоб трохи розрядити напружену ситуацію в суспільстві. Проте варто розуміти, що у словах Путіна немає нічого смішного. Це спроба виправдати зазіхання на Україну. Хоч би як абсурдно це звучало, на внутрішньому російському ринку таке знаходить свого споживача. І щобільше, лежить в основі суспільних настроїв, адже 75% росіян нормально ставляться до можливої війни з Україною. Путін іде шляхом диктаторів XX століття, коли всякими псевдоісторичними теоріями виправдовує свої зазіхання на сусідів.

Так само як, до речі, і його велика стаття про російсько-українські відносини. Її суть зводиться до нібито дуже миролюбної тези про те, що ми один народ. Але насправді ця фраза — в основі російської агресії проти України. Якщо ми один народ, тоді Українська держава — це якесь непорозуміння, що з'явилося 1991 року і його треба усунути. Якщо ми один народ, то справді війна, яка нині триває, громадянська, про що й каже Путін.

Тому треба бути дуже пильним і розуміти, що саме він вкладає в ці, здавалося б, абсурдні псевдоісторичні тези, з одного боку. А з іншого, — не робити якихось співзвучних заяв, підіграючи російській пропаганді.

— А Степана Бандеру, чергову річницю з дня народження якого нещодавно відзначили, ми намагаємось якось імплементувати в нашу українську свідомість?

— Звичайно. Цьому сприяють зусилля істориків, частково держави, громадськості. Тому що уявляти історію України XX століття без Степана Бандери просто неможливо. Як реального Бандеру — діяча українського націоналістичного руху, провідника ОУН, з якою змуснені були рахуватися великі сили в тогочасній Європі, так і Бандеру міфічного,

який став символом боротьби за українську незалежність. Не тільки для українців, а й для цілого світу, для всіх, хто знає про український визвольний рух.

Варто й надалі докласти зусиль, щоб пояснювати, яким був реальний Бандера, і як він став символом. І між іншим, пояснювати, що стати символом ще за життя і залишитися ним після смерті не так легко. Знаю деяких колег-істориків, які говорять, що Бандера — це лише символ. Так, символ, але не лише. Бути і залишитися символом дуже важко. Ми за 30 років незалежності вже бачили чимало людей, яких хотіли б вважати символами, але вони нас швидко розчаровували.

Звісно, потрібні дискусії, наукові роботи. Ще досі немає наукової біографії Бандери. Дуже мало науково-популярних творів. Фільму Тараса Ткаченка «Степан Бандера. Ціна свободи» вже понад 10 років. У нас бракує художніх фільмів про Бандеру. «Атентат — Осіннє вбивство в Мюнхені» вже досить давній, а нічого іншого немає.

Ще дуже багато потрібно зробити, аби розуміння Бандери стало всеосяжним і глибоким. Для Росії Бандера виконує цілком протилежну роль. Там він символ усього негативного, що нібито було в українській історії. І цей образ страшного Бандери дуже активно Росія транслює у світ.

Очевидно, що українські історики, українські медіа, політики, мали б бути зацікавлені в тому, щоб спростовувати «чорну легенду» про страшного Бандеру — зрадника і колабораціоніста. Адже так Росія дискредитує не тільки конкретну історичну постать, а й весь український визвольний рух. Тобто всю Україну.

Наратив дуже простий: якщо Бандера був страшним колабораціоністом і злочинцем, то такий і весь український визвольний рух, який боровся під його іменем. Значить, і мета, і результат боротьби українського визвольного руху підлягають осуду. Тому нам треба дуже багато говорити, досліджувати і популяризувати Степана Бандеру.

— Іноді складається відчуття, що ми популяризуємо Бандеру здебільшого, щоб насолити Росії.

— З огляду на те, наскільки болючий образ Бандери для російської пропаганди, напевно, неможливо не потролити Москву якоюсь додатковою увагою до нього. Але, звичайно, треба зважати, щоб тролінгу було не забагато. Потрібно розуміти, що йдеться не про якийсь міфічний образ, вигаданий російською пропагандою, а про реального історичного діяча, який вчиняв багато доброго, припускався помилок. Знання про реального Степана Бандеру прислужаться набагато краще Україні, ніж бажання просто потролити Росію. Інакше ми втратимо справжнього Бандеру.

— Ніби і суспільний запит є, але чому й досі ніхто не спромігся створити академічну біографію Степана Бандери?

— Проблема в тому, що ця тема гаряча, наелектризована. Тому що Бандера, який став символом, викликає різні почуття. У когось — неймовірне захоплення, і звідси таке його забронзовіння. У когось — не менш завзяту ненависть, і звідси бажання бачити його тільки злочинцем. Багато наших колег-істориків просто не мають відваги вчепитися за таку гарячу тему.

Донедавна була проблема (і мені здається, що її значною мірою подолано) доступу до джерел. Хотілося б усе-таки мати документальну базу про Степана Бандеру, а не опиратися тільки на свідчення і спогади.

— Ці документи — у нас чи в інших країнах?

— Вони багато де, велика кількість є в Україні. Про Бандеру та його родину є чимало в архівах спецслужб. Тому що радянська безпека справді досить серйозно ним займалася: готувала операції з дискредитації, вбивство. Поважний масив інформації про Бандеру є в розпорядженні українських організацій діаспори. Колись один такий архів був у Мюнхені, де Бандера жив. Тепер більшу частину цих матеріалів перевезено чи то до Нью-Йорка, чи то до Лондона. Значна кількість матеріалів, яка стосується Бандери, є в архіві Центру досліджень визвольного руху. Але там переважно про діаспорний період його життя — після Другої світової війни.

Якась частина матеріалів, звичайно, є в Москві. В Україні, в Галузевому державному архіві Служби зовнішньої розвідки нещодавно було знайдено матеріали, які стосувалися Богдана Сташинського та його підготовки до операції з ліквідації Степана Бандери. Ці документи опубліковано.

Думаю, що буде наукова біографія Бандери. Розкрию секрет: робота над цим є й у моїх творчих планах. Наелектризованість теми мене не лякає, я такі люблю. Колись, як буде спокійніше в країні, візьмуся за це.

— Бандера — трагічна фігура?

— І трагічна, і героїчна. Його особиста трагедія тісно пов'язана з трагедією України. Уявіть: жити посеред кривавого XX століття, у час, коли зіткнулися два тоталітарні режими. І намагатися встояти на двох ногах, та ще й не прогнутися. Очевидно, що це коштувало йому життя. Бандера тричі свідомо йшов на смерть. Спочатку поляки, потім німці, а потім уже радянські спецслужби.

Бандера за життя перетворився на символ і розумів, яка це колосальна відповідальність. І при цьому він не міг долучитися до повстанців, які під його ім'ям зі зброєю в руках борються десь там в Україні. Замість цього довелося жити після війни в еміграції, занурений в усі внутрішні сварки, типові для будь-якої політичної еміграції. Якоюсь після всіх цих гарячих суперечок, які призвели до чергового розколу ОУН, Бандера відверто заявив, що не надається на символ, яким його хочуть бачити. Ось де справжня драма.

Як і багато революціонерів, він не мав нормального сімейного життя. Діти тільки після смерті батька дізналися, що той насправді ніякий не Стефан Попель, а легендарний Степан Бандера. Родина після його загибелі змушена була переховуватися. Потім її доправили до Канади, побоюючись, що в Європі рідних теж можуть знищити чи викрасти аби використати у пропагандистських кампаніях. Тобто Бандера помер не тільки власним життям, а й своїми дітьми, дружиною. Якщо подивитися на це зі звичайної людської перспективи, спробувати при-

міряти на себе роль людини, що опинилася в такій ситуації, починаєш розуміти весь трагізм і драматизм.

І це, як на мене, тільки посилює, його образ — людини, готової жертвувати. Він усвідомлював свій вибір і попри все — не зламався. Тому Бандера такий важливий для української історії. Тому саме його шлях дістав резонанс, скажімо так, у народній душі. Тому Степан Бандера став символом ще за життя. Ще під час ув'язнення у справі вбивства Перацького (міністра внутрішніх справ Польщі — ЦСРБ) гонорова постава Бандери на судах перетворила його на народного героя. Із кінця 1930-х років він уже став героєм народних пісень. І це також абсолютний феномен, коли про ще молодого живого хлопця вже складають народні пісні. Відомі кілька десятків пісень, які прославляють Бандеру як народного героя. У ньому бачили того, хто відображає українську здатність боротися, жертвувати собою.

— Повернімося до питання про сучасну рецепцію Бандери. Деяких істориків лякає ця тема через її резонансність. Але деякі митці, навпаки, за неї хапаються як за привід, що може їх прославити.

— Бандера резонансний, тому дехто прагне перетворити його на привід для хайпу. Така наелектризованість сприймається як виклик: «Ось бачите, я не боюся вчепитися за цей високовольтний дріт, щоб усі знали, який я сміливий». До справжнього розуміння Бандери це нічого не додає. Додає тільки до розуміння авторів, які прагнуть слави.

— Не тільки митці хайпують на Бандері.

— Звісно. Останніми роками саме російська пропаганда не дає перетворитися Бандері на об'єкт звичайних історичних досліджень. Вона нагадує всім про нього як про головного антигероя української історії, підживлює, по суті, цей образ.

Пригадує, 2014 року саме Бандера, здається, був у топі запитів у Google в Україні. Причиною стала російська пропаганда, яка називала бандерівцями всіх, хто вийшов на Майдан, а потім пішов зі зброєю в руках захищати Україну на сході. Очевидно, що в людей, які дуже мало знали про Бандеру, поставало питання: «Якщо я бандерівець, то хто ж Бандера такий і чому мене так називають?».

Так російська пропаганда досягла протилежного ефекту. Люди почали приміряти на себе цей бандерівський однострій. Бандера став асоціюватися із сучасною боротьбою України за свободу. Ми спостерігаємо досить помітну динаміку в зміні ставлення. 2010 року 20% позитивно ставилися до Бандери. 2020-го — 36%. Найцікавіше, що істотно змінилося негативне ставлення: з 60% до 34%.

— Більш ніж статистика, про яку ви кажете, зміну ставлення засвідчив нещодавній флешмоб «Батько наш Бандера, Україна мати».

— Українці дуже співоча нація. Ця риса виражається в тому, що багато внутрішніх переживань, якихось негативів і позитивів українці висловлюють саме через пісню. І те, що згаданий флешмоб набув великого розмаху вже в XXI столітті, засвідчує, що це досі працює. Тобто образ Бандери, який він сам формував, який формували учасники українського визвольного руху, який частково формувала, хоч як дивно, російська пропаганда, важливий і досі резонує в душах українців.

— Що робити із проблемністю постаті Бандери для деяких сусідів та союзників України?

— Та нічого не робити. Розповідати про Бандеру, ким був, пояснювати, що ми маємо право на власних героїв, навіть коли ті не були героями для вас. Тут абсолютно не треба домовлятися про узгодження позицій. У мене, з української перспективи, наприклад, є чимало претензій до Юзефа Пілсудського. Але я при цьому розумію, чому він один зі стовпів історичної свідомості поляків і що він справді заслужив на це. Українці не вказують полякам, як вони мають ставитися до Пілсудського, як мусять вписувати його в наші українські уявлення.

Мені здається, що взаємна повага починається з поваги до відмінностей в інтерпретації минулого, зокрема визначення героїв. Я переконаний, що в біографії Степана Бандери немає нічого такого, за що Україні мало б бути соромно, за що б ми мали просити вибачення в поляків.

— Чи варто повернути Степану Бандері звання Героя України, яке в нього забрали за Януковича?

— Я скептично ставлюся до цієї ініціативи з кількох міркувань. З юридичної точки зору це неможливо. Немає правових механізмів, щоб скасувати рішення суду, щоб знову якось повернути це звання.

З історико-політичної точки зору — а навіщо воно йому? Що це звання додає Бандері? Поняття Герой України йому лічить. Він його заслужив. Але ця державна відзнака значною мірою дискредитована деякими її власниками, які підтримують ворогів України. Це звання — радянський атавізм. Усі ж чудово розуміють, що воно українська адаптація Героя Радянського Союзу.

Якщо є потреба якогось державно-юридичного оформлення ставлення до тих чи інших постатей української історії або сучасності, адекватніше було б говорити про якесь нове звання, запровадження якоїсь нової нагороди, нової відзнаки, якою можна було б у разі потреби відзначити зокрема й Бандеру.

Хоч в ідеалі треба рухатися до цієї мети іншим шляхом — має бути національний пантеон. Як на мене, це набагато краще показало б з боку держави, які ключові постаті становлять основу української державності. Ідеться про перепоховання в Україні ключових постатей нашої історії. Дуже багато з них спочивають за кордоном. Степан Бандера, Євген Коновалець, Симон Петлюра...

— Що ви відповіли б тим, хто вважає смолоскипні марші атрибутом радикальних рухів чи церемоніалом тоталітарних держав? Саме так представляє відзначення дня народження Бандери російська пропаганда.

— Це не зовсім так. З Ангелою Меркель на посаді канцлера прощались теж зі смолоскипами. Але ніхто ФРН тоталітарною державою не вважає.

Та попри це я скептично ставлюся до ідеї вшанування Бандери смолоскипними маршами. Тому що це не українська національна традиція. Оунівці не ходили зі смолоскипами.

Тож хочемо ми чи не хочемо, це все грає на руку російській пропаганді, створює додатковий привід поговорити про Бандеру як про фашиста. Навіщо таке робити? Думаю, що Бандера заслужив на те, щоб його вшановували українськими національними традиціями. А смолоскипи — це просто хайп і привід нагадати про себе, а не про Бандеру.

Центр стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки

(надруковано зі скороченнями)

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування маркування контрольними марками примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

- Внести зміни до таких законодавчих актів України:
 - У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):
 - статтю 164⁹ виключити;
 - у статті 221 цифри «164⁵—164¹³» замінити цифрами «164⁵—164⁹, 164¹⁰, 164¹², 164¹³»;
 - у частині першій статті 255: в абзаці другому пункту 1 цифри «164—164¹¹» замінити цифрами «164—164⁹, 164¹⁰»;
 - у пункті 10 цифри «164⁹» виключити.
 - Статтю 216 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131) виключити.
 - В абзаці п'ятому частини третьої статті 216 Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9—13, ст. 88) цифри «216» виключити.
 - У Законі України «Про авторське право і суміжні права» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 43, ст. 214 із наступними змінами):
 - у статті 2 слова «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів та фонограм» виключити;
 - абзац сьомий частини першої статті 4 виключити.
- Прикінцеві положення
 - Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2022 року.
 - Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 24, ст. 183 із наступними змінами).
- Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:
 - привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
 - забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
- Кабінету Міністрів України у 2022 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
15 грудня 2021 року
№ 1965-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 11 Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» щодо усунення технічних та логічних неузгодженостей

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

- Внести до статті 11 Закону України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 20, ст. 240; 2019 р., № 46, ст. 298) такі зміни:
 - в абзаці другому частини шостої слова «виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань щодо себе» замінити словами «витяг з відповідного реєстру, що ведеться країною резидентства юридичної особи (іноземного суб'єкта кінематографії), оформленого з дотриманням правил легалізації документів для дії за кордоном», слово та цифри «статтею 12» замінити словами та цифрами «пунктами 2, 3, 5—9 частини першої та частиною другою статті 12» та доповнити словами «іншу інформацію та/або документи, що підтверджують відповідність критеріям культурного тесту»;
 - у частині дев'ятій:
 - абзаці п'ятій і сьомий викласти в такій редакції:
 - копії первинних бухгалтерських документів на підтвердження сум понесених кваліфікованих витрат. Такі документи подаються лише щодо витрат, що належать до кваліфікованих»;
 - лист-гарантія, що за період з дня подання заяви, передбаченої частиною шостою цієї статті, до дня звернення за отриманням державної субсидії до документів, що подавалися для отримання попереднього висновку, визначеного частиною сьомою цієї статті, не вносилися зміни, зокрема, що на дату звернення за отриманням державної субсидії відсутні обмеження, передбачені пунктами 2, 3, 5—9 частини 1 та частиною 2 статті 12 цього Закону. У разі якщо відомості та/або інформація, що містилася у документах, передбачених частиною шостою цієї статті, змінилися, у листі-гарантії зазначається перелік документів, відомості та/або інформація в яких на дату звернення з цією заявою не змінилися, без надання відповідних документів. Документи, відомості та/або інформація в яких змінилися, подаються в новій редакції; доповнити абзацами дев'ятим і десятим такого змісту:
 - копія (запис) фільму озвученого/дубльованого українською мовою або з українськими субтитрами;
 - іншу інформацію та/або документи та/або матеріали, що підтверджують виконання критеріїв культурного тесту»;
 - у частині дванадцятій:
 - слова «здійснених суб'єктом кінематографії» замінити словами «здійснених іноземним суб'єктом кінематографії», а слово «заявника» — словами «українського суб'єкта кінематографії за посередництвом якого іноземний суб'єкт кінематографії отримує таку державну субсидію»;
 - доповнити реченням такого змісту: «Український суб'єкт кінематографії зобов'язаний перерахувати кошти цієї державної субсидії іноземному суб'єкту кінематографії».
 - Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 грудня 2021 року
№ 1985-IX

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 грудня 2021 р. № 1793-р
Київ**Про погодження утворення Інституту кліматично орієнтованого сільського господарства Національної академії аграрних наук України**

- Погодитися з пропозицією Національної академії аграрних наук щодо утворення Інституту кліматично орієнтованого сільського господарства Національної академії аграрних наук України, реорганізувавши шляхом злиття Інституту зрошуваного землеробства Національної академії аграрних наук України, Інституту рису Національної академії аграрних наук України та Південної державної сільськогосподарської дослідної станції Інституту водних проблем і меліорації Національної академії аграрних наук України.
- Рекомендувати Національній академії аграрних наук у місячний строк затвердити статут Інституту кліматично орієнтованого сільського господарства Національної академії аграрних наук України та здійснити організаційні заходи щодо його матеріально-технічного і кадрового забезпечення.
- Взяти до відома, що утворення Інституту кліматично орієнтованого сільськогосподарства Національної академії аграрних наук України здійснюється в межах видатків, передбачених Національній академії аграрних наук у державному бюджеті на відповідний рік.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Полтавські села будуть безпечними і зі швидкісним інтернетом

ПРІОРИТЕТИ. 2022 року в області реалізовуватимуть проєкти розвитку сільських територій

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Один із таких проєктів, які втілюють у життя за кошти обласного бюджету, — створення централізованої системи відеоспостереження за дорогами. Обласна влада сподівається, що з введенням її в експлуатацію на території сіл і селищ істотно поменшає дорожньо-транспортних пригод.

У Головному управлінні Національної поліції України в Полтавській області вже протестували моніторинговий центр майбутньої системи. В усіх районах на основних автодорогах, зокрема й на трасі Київ — Харків — Довжанський, встановили 42 відеовузли, які складаються із 119 камер. За словами т.в.о. голови Полтавської облдержадміністрації Дмитра Луїна, цього року кількість вузлів збільшать. «За допомогою цієї системи правоохоронці, рятувальники й інші служби одночасно зможуть відстежувати й аналізувати ситуацію на всій Полтавщині», — сказав він.

Тактику визначає стратегія

Нові камери відеоспостереження фіксують номери, марку й колір автомобілів, запам'ятовують їхній маршрут і відстежують ситуацію довкола. Згодом до неї можуть додати камери територіальних громад, установ і організацій, встановлені на будинках та подвір'ях.

«Така система в разі прискорює роботу поліції та фіксує порушення правил дорожнього руху. Якщо сталася дорожньо-транспортна пригода і винуватий покинув місце аварії, то за допомогою системи машину порушника можна швидко знайти. Камери мають потужний зум, відтворюють відео в режимі реального часу й забезпечують цілодобовий запис», — зазначив заступник начальника ГУНП в Полтавській області — начальник кримінальної поліції полковник поліції Ігор Король.

Сучасну систему централізованого відеоспостереження реалізують у межах Стратегії розвитку області на 2021—2027 роки.

Безпечнішими територіями громад робить і започаткований на Полтавщині два роки тому екопроєкт, що передбачає збирання від громадян та подальшу утилізацію відпрацьова-

Швидкісний інтернет віднині є і в бібліотеці села Черевки Комишнянської громади

них ртутьвмісних побутових приладів. Це роблять з використанням спеціального мобільного пункту збирання небезпечних відходів, так званого екобуса. За цей час тільки в Полтаві у такий спосіб збрали 9 тонн батарейок, 44 тисячі люмінесцентних ламп, 2500 термометрів, чимало кількості моніторів тощо.

В області екобус почав роботу трохи пізніше, у червні 2020-го. За два роки жителі громад здали на утилізацію майже 2700 батарейок, понад 22,5 тисячі люмінесцентних ламп, більш як 300 термометрів.

І це тільки початок. А екологи вже звітують, що на околицях сільських населених пунктів, у ярах і канавах біля райцентрів стало чистіше. Система подальшої утилізації відпрацьованих батарейок і люмінесцентних ламп у Полтаві й районах однакова. Комунальні ки видають їх ТОВ «Полтекозахист», якому місце та область платять за це певні кошти. Використані ртутні лампи відвозять на державне підприємство «Боднарівка» біля села Мурованого неподалік Львова. В Україні тільки цей завод повністю переробляє відходи, що містять ртуть.

Зібрані екобусом батарейки спочатку везуть у Київ, на склади компанії «Екологічні інвестиції». Ця компанія уже кілька років організовує збирання небезпечних відходів під девізом «Батарейки, здавайтеся». Звідти батарейки переправляють на завод Green WEEE

в Румунію. Першу партію з Полтавщини відвезли 2019 року.

Операція «Цифровізація»

Важливо, що на територіях новостворених громад дбають про очищення й оздоровлення не тільки ґрунтів, а й повітря. Підготовчі роботи до запровадження дегазації на сміттєзвалищі, яке постійно горить, тривають на Лубенщині. А трохи згодом біля Лубен збудують і великий завод, на якому сміття сортуватимуть і перероблятимуть. Там задіють унікальну систему переробки твердих побутових відходів, що даватиме змогу отримувати зі спеціальних датчиків дані, завдяки яким надаватимуть рекомендації щодо перебування людей на відкритому повітрі. Особливу увагу приділятимуть запобіганню вуличним тренуванням, заняттям фізкультурою під час погіршення якості повітря передовсім дітей. На Лубенщині скоро з'являться так звані інноваційні будинки, оснащені датчиками аналізування якості повітря. Про це розповів один з розробників такого будинку екоактивіст Сергій Корнієнко.

2021 року в полтавські села, згідно з урядовою програмою «Інтернет-субвенція», почали проводити оптичний інтернет. Таку можливість на умовах співфінансування отримали всі громади. Левова частку необхідної на це суми сплачує держава, громада має профінан-

сувати лише 10—30% витрат.

Заступник голови Полтавської ОДА з питань цифрового розвитку Ігор Панченко розповів, що на конкурс подали заявки 36 громад на підключення 260 сіл. Населений пункт мав відповідати таким критеріям: відсутність оптичної мережі та наявність закладу соціальної інфраструктури (школи, лікарні, будинку культури, садочка тощо).

У межах проєкту Полтавщина отримала 40,5 мільйона гривень субвенції від держави. На 23 грудня 2021 року 170 сіл у 31 громаді області вперше під'єднали до швидкісного інтернету. Можливість ним користуватися отримали 53 тисячі жителів Полтавщини. Для цього інтернет-провайдері проклали понад 1268 кілометрів волоконно-оптичних мереж.

Доступ до мережі отримали 445 соціальних закладів регіону. Серед них 139 будинків культури, 70 бібліотек, 59 шкіл, 45 садочків, 122 медичних закладів, сім центрів надання адміністративних послуг, два органи місцевого самоврядування та заклад Мінсоцполітики.

Місцеві громади уклали 160 договорів із провайдерами на загальну суму 26 мільйонів гривень. Там, де оператори не встигли підключити інтернет 2021 року, субвенція перейде на 2022-й. Підключають села до інтернету 13 провайдерів. Згідно з домовленістю, провайдер повинен забезпечити вихідну швидкість мінімум 500 Мбіт/с.

ЛЮДИНА І ЧАС

Генеральний конструктор: від паровоза до ракет

Ось так! У Конотопі на Сумщині проходив студентську практику Сергій Корольов, про подробиці якої дізнався місцевий краєзнавець Іван Рябенко

Ігор ЛИСИЙ,
член Національної спілки
журналістів України,
для «Урядового кур'єра»

Із чим або ким асоціюється Конотоп на Сумщині у пересічного українця? Мабуть, з Конотопською битвою 1659 року або конотопською відьмою, увічненою Квіткою-Основ'яненком. У більш прагматичних сучасників — з великим залізничним вузлом. І майже ніхто не згадує про космос. Хоч у місті ці дві галузі тісно пов'язані.

Поклик до пошуків

З ім'ям видатного конструктора ракетної техніки Сергія Корольова, 115 років із дня народження якого минає 12 січня 2022-го, пов'язано чимало українських міст: народився в Житомирі, дитячі роки минули в Ніжині, освіту здобував у Києві й Одесі.

Цій легендарній людині нашої часу присвячено чимало книжок, які написали видатні науковці, письменники, рідні, друзі. Одна з найцікавіших у цьому переліку, на думку конотопського краєзнавця Івана Рябенка, — перша книжка Ярослава Голованова, надрукована в четвертому і п'ятому номерах журналу «Новий мир» за 1971 рік з назвою «Корольов, хроніка». У ній автор на підставі документальних даних докладно розповідає про життєвий і творчий шлях великого науковця.

У читачів конотопського краю ця книжка викликає особливу цікавість, адже в ній наведено факти перебування Сергія Корольова в Конотопі. Студентом механічного факультету Київського політехнічного інституту Сергій Павлович проходив виробничу практику в Конотопському паровозному депо, працював помічником машиніста.

Факт, безперечно, дуже цікавий. З відомих авторів джерел це перша згадка про перебування Сергія Корольова в Конотопі. Але оскільки книжка не висвітлює подробиць його перебування в місті, виникає багато запитань. Коли, скільки часу тривала практика? Хто був машиністом-наставником, на яких паровозах працював? Де саме мешкав у Конотопі? І багато іншого. Тому Іван Рябенко розпочав пошуки.

Студент-практикант після першого курсу КПІ. Конотоп, літо 1925 р.

Про що довідався краєзнавець?

У листі до І. Рябенка дружина Корольова Оксана Максиміліанівна Вінцентіні (тоді вона працювала головним хірургом Боткінської лікарні в Москві) повідомила: «С.П. Корольов проходив практику в Конотопі півтора місяця 1925 року (липень — серпень. — І.Л.). Навіть збереглася світлина Сергія в період життя і праці його в Конотопі, фотокопію якої я обов'язково вам пришлю». Далі дружина повідомляє таку деталь: «Сергій Павлович із захопленням писав мені з Конотопа, як одного разу вперше він особисто вів під контролем машиніста паровоз».

Відтоді до початку пошуків минуло майже пів століття. Точніше, 47 років. Багато чого стерлося з пам'яті ветеранів паровозного депо. Однак надіслана світлина та поради старих машиністів Чечені, Комісаренка, Митяєвського, Малишева та інших допомогли Іванові Рябенку встановити, що наставником у Корольова був тоді машиніст-інструктор, а на початку 1970-х пенсіонер Іван Гулін.

Вулиця Будьонного, 3. Саме за цією адресою мешкав з родиною в Конотопі ветеран праці Іван Гулін. Його дружина Клавдія Михайлівна була у 1920-ті активісткою паровозного депо. Вони уважно розглянули світлинку молодого Корольова і одразу впізнали його. «Хоч і недовго був цей юнак на практиці у нашому депо, — розповідав Іван Матвійович

Іванові Рябенку, — але я його добре пам'ятаю, бо допомагав йому вивчати паровоз і кілька разів виїжджав з ним на лінію з товарними потягами. Тоді ми працювали здебільшого на паровозах ІЦІ та ЕР».

А Клавдія Михайлівна додала, що цей симпатичний студент жив тоді в кімнаті відпочинку для машиністів, яка була при депо. «А ми, — зазначила вона, — активістки, дружини паровозників, наглядали за цією кімнатою, стежили за чистотою, приносили з бібліотеки книжки, газети тощо. Пам'ятаю, Корольов навіть кілька разів приходив до нас додому на Будьонівську, щоб з'ясувати в Івана Матвійовича щось йому не зрозуміле. Часто я його бачила з книжками за столом біля квітника на подвір'ї депо».

Дружні й родинні зв'язки

Дядько видатного вченого колишній доцент Київського політехнічного інституту Олександр Лазаренко, один з авторів книжки «Слово про Корольова», свого часу надіслав до музею Конотопського паровозного депо свої публікації, присвячені життю й науковій діяльності Сергія Корольова, чимало фотознімків. А другові юнацьких років, конотопцеві Митрофанові Савченку, колишньому інженеру паровозного депо, з яким Лазаренко разом навчався в Ніжинській гімназії, надіслав з дарчим написом свою книжку про творця космічних кораблів. У ті роки Олександр Лазаренко разом з Митрофаном Савченком часто відвідував старого Москаленка (дід Корольова) та свого допитливого небожа Сергія.

Як згадував потім О. Лазаренко, Сергійкова бабуса Марія Матвійівна Москаленко була жінкою енергійною, наполегливою. Усім своїм дітям вона дала вищу освіту, любила музику й співи. Саме від бабусі Сергійко успадкував любов до музики, а також вольовий, енергійний характер.

«У нашій родині згадують, — розповідав Іванові Рябенку Олександр Лазаренко, — що коли Марія Матвійівна приїхала в Житомир на народження онука, то сказала майже пророчі слова: «Він буде Шаляпіним або професором». Тоді з її пророцтва поті-

шалися, але згодом воно справділося».

Традиції живуть

Про те, що нетривале перебування Сергія Корольова залишило слід у місті, свідчить ще один цікавий факт. Майже через шість десятиліть після цього, у жовтні 1982-го, в локомотивному депо станції Конотоп відбулись урочистості, присвячені присвоєнню локомотиву ТЕ-3 4556 імені Сергія Корольова. Документи на підтвердження цього екіпажу тепловоза у складі машиніста М. Дряпка та помічника машиніста В. Міщенка вручив під час перебування в місті Почесний громадянин Конотопа льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського

Союзу Валерій Рождественський. Він разом з тодішнім очільником міському компартії В. Грабіним та начальником депо В. Калиновським провів у перший рейс тепловоз імені Сергія Корольова. Ще одну цікаву сторінку космічних традицій Конотопа відкрив конотопський краєзнавець Микола Ганзя (він тривалий час очолював у місті Музей авіації). Йому вдалося встановити, що з конотопського аеродрому вперше здійснив самостійний політ курсант Леонід Кизим. У 1980—1986 роки Леонід Кизим брав участь у трьох космічних польотах на кораблях «Союз Т-3», «Союз Т-10» і «Союз Т-15». Загалом перебував у космосі понад рік. Отже, дослідження космічних традицій Конотопа тривають.

Бабуса авіаконструктора Марія Фурса в українському національному вбранні (м. Ніжин, 1885 р.)

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 грудня 2021 р. № 1700-р
Київ

Про залучення кредиту та гранту від Кредитної установи для відбудови («КfW») для реалізації проекту «Проект муніципального водного господарства м. Чернівці, Стадія 2» (Муніципальна програма захисту клімату II)

З метою виконання Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про фінансове співробітництво (асигнування 2012—2019 років), укладеної 17 грудня 2020 р. і ратифікованої Законом України № 1552-IX від 15 червня 2021 року:

1. Визнати за доцільне залучення від Кредитної установи для відбудови («КfW») для реалізації проекту «Проект муніципального водного господарства м. Чернівці, Стадія 2» (Муніципальна програма захисту клімату II) кредиту в розмірі 21,55 млн. євро та гранту в розмірі 2 млн. євро на умовах, визначених проектом Кредитної та Грантової угоди між Кабінетом Міністрів України («Позичальник»), Комунальним підприємством «Чернівецьводоканал» («Організація-виконавець проекту») та КfW, Франкфурт-на-Майні («КfW») на суму 23 550 000 євро — Муніципальна програма захисту клімату II (проект «Проект муніципального водного господарства м. Чернівці, Стадія 2»).

2. Схвалити проект Кредитної та Грантової угоди між Кабінетом Міністрів України («Позичальник»), Комунальним підприємством «Чернівецьводоканал» («Організація-виконавець проекту») та КfW, Франкфурт-на-Майні («КfW») на суму 23 550 000 євро — Муніципальна програма захисту клімату II (проект «Проект муніципального водного господарства м. Чернівці, Стадія 2»).

3. Уповноважити Міністра розвитку громад та територій Чернишова Олексія Михайловича підписати Кредитну та Грантову угоду, проект якої схвалено цим розпорядженням, та інші документи, пов'язані із залученням кредиту від Кредитної установи для відбудови («КfW») для реалізації проекту «Проект муніципального водного господарства м. Чернівці, Стадія 2».

4. Міністерству фінансів за участю Міністерства розвитку громад та територій укласти з Комунальним підприємством «Чернівецьводоканал» — організацією — виконавцем проекту, Чернівецькою міською радою та Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, договір про субкредитування, передбачивши в ньому як забезпечення виконання зобов'язань з обслуговування та погашення субкредиту надходження коштів у складі тарифу на послуги з водопостачання Комунальному підприємству «Чернівецьводоканал» у розмірі не менш як 100 відсотків суми боргових зобов'язань підприємства за запозиченнями.

Розмір плати за надання субкредиту зазначеному комунальному підприємству становить 0,25 відсотка річних вибраної та непогашеної суми кредиту.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 грудня 2021 р. № 1785-р
Київ

Про призначення Ущаровського К. В. членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг

Призначити Ущаровського Костянтина Валерійовича членом Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, строком на шість років.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 грудня 2021 р. № 1786-р
Київ

Про звільнення Новікової І. Ю. з посади заступника Міністра економіки України

Звільнити Новікову Ірину Юріївну з посади заступника Міністра економіки України за власним бажанням.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 грудня 2021 р. № 1794-р
Київ

Про призначення Гайдуга О. В. заступником Міністра оборони України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації

Призначити Гайдуга Олега Васильовича заступником Міністра оборони України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 29 грудня 2021 р. № 1416
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України
від 26 квітня 2003 р. № 621

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 26 квітня 2003 р. № 621 «Про розроблення прогнозних і програмних документів економічного і соціального розвитку та складання проектів Бюджетної декларації та державного бюджету» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 18—19, ст. 834; 2011 р., № 51, ст. 2034; 2019 р., № 12, ст. 415, № 34, ст. 1215; 2020 р., № 2, ст. 62, № 19, ст. 741, № 76, ст. 2432) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2021 р. № 1416

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України
від 26 квітня 2003 р. № 621

1. У тексті постанови слова «Міністерство економічного розвитку і торгівлі» у всіх відмінках замінити словами «Міністерство економіки» у відповідному відмінку.
2. Порядок розроблення проектів прогнозних і програмних документів економічного і соціального розвитку, Бюджетної декларації та державного бюджету, затверджений зазначеною постановою, викласти в такій редакції:

«ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 квітня 2003 р. № 621
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2021 р. № 1416)

ПОРЯДОК
розроблення проектів прогнозних і програмних документів економічного
і соціального розвитку, Бюджетної декларації та державного бюджету

Найменування заходу	Відповідальні за виконання	Строк виконання	Співвиконавці
1. Надання співвиконавцям сценарних умов функціонування економіки, переліку прогнозних показників, розподілу розділів проекту прогнозу економічного і соціального розвитку України на п'ять років між відповідальними виконавцями, вимог до їх написання, графіка робіт з розроблення проекту прогнозу	Мінекономіки	до 1 жовтня року розроблення	Мінфін Мінсоцполітики інші центральні органи виконавчої влади Національний банк (за згодою)
2. Погодження сценарних умов функціонування економіки, переліку прогнозних показників, розподілу розділів проекту прогнозу економічного і соціального розвитку України на п'ять років між відповідальними виконавцями, вимог до їх написання, графіка робіт з розроблення проекту прогнозу	Мінфін Мінсоцполітики інші центральні органи виконавчої влади	до 8 жовтня року розроблення	
3. Подання Мінекономіки прогнозних показників на п'ять років за сценарними умовами функціонування економіки, останніх уточнених звітних даних та планових показників державного бюджету в цілому за рік, а також відповідних розділів проекту прогнозу економічного і соціального розвитку України на п'ять років	міністерства інші центральні органи виконавчої влади Рада міністрів Автономної Республіки Крим обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації	до 1 листопада року розроблення	
4. Підготовка проекту прогнозу економічного і соціального розвитку України на п'ять років та подання його співвиконавцям на погодження	Мінекономіки	до 1 грудня року розроблення	міністерства інші центральні органи виконавчої влади Національний банк (за згодою)
5. Погодження проекту прогнозу економічного і соціального розвитку України на п'ять років	міністерства інші центральні органи виконавчої влади Мінекономіки	до 7 грудня року розроблення	
6. Подання Кабінетові Міністрів України проекту прогнозу економічного і соціального розвитку України на п'ять років		до 14 грудня року розроблення	
7. Прийняття рішення щодо схвалення прогнозу економічного і соціального розвитку України на п'ять років	Кабінет Міністрів України	до 31 грудня року розроблення	
8. Оприлюднення інформації про прогноз економічного і соціального розвитку України на п'ять років на офіційному веб-сайті Мінекономіки	Мінекономіки	у двотижневий строк після схвалення	
9. Надання співвиконавцям сценарних умов функціонування економіки на наступний та два подальші роки	Мінекономіки	щороку до 1 лютого	Мінфін Мінсоцполітики Фонд державного майна інші центральні органи виконавчої влади Національний банк (за згодою)
10. Погодження сценарних умов функціонування економіки на наступний та два подальші роки	Мінфін Мінсоцполітики Фонд державного майна інші центральні органи виконавчої влади Мінфін	щороку до 6 лютого	
11. Подання Мінекономіки та Національному банку попередніх прогнозних показників обсягів державних записочень, обслуговування та погашення боргових зобов'язань на поточний, наступний та два подальші роки, а також інформації про виконання державного бюджету в попередньому році		щороку до 6 лютого	
12. Подання Кабінетові Міністрів України та Мінфіну оцінки відповідності основних прогнозних макропоказників економічного і соціального розвитку України показникам, врахованим під час затвердження Державного бюджету України	Мінекономіки	щокварталу на 45-й день після звітного періоду	
13. Подання Мінфіну, Мінсоцполітики та Національному банку звіту за попередній рік, орієнтовних основних прогнозних макропоказників економічного і соціального розвитку України на наступний та два подальші роки із зазначенням показників номінального і реального обсягу валового внутрішнього продукту, індексів споживчих цін та цін виробників, зовнішньої торгівлі, припущень щодо курсу гривні до долара США (в середньому за рік та на кінець року), розмірів мінімальної заробітної плати та посадового окладу (тарифної ставки) працівників І тарифного розряду Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери	Мінекономіки	щороку до 1 березня	
14. Подання в порядку інформування Мінекономіки та Мінфіну інформації про орієнтовний прогноз частини прибутку до розподілу, яка підлягатиме перерахуванню до державного бюджету, на середньостроковий період	Мінекономіки	—«—	
15. Подання Мінфіну переліку державних цільових програм, які перебувають на обліку в Мінекономіки	Мінекономіки	щороку у період березень — листопад	Національний банк (за згодою) Мінфін
16. Проведення взаємних консультацій з питань грошово-кредитної та державної економічної політики, зокрема щодо прогнозу основних макроекономічних показників, включаючи монетарні показники і показники валютно-курсової політики	Мінекономіки	щороку до 5 березня	
17. Подання Мінекономіки та Мінфіну попередніх сценарних умов (розміру прожиткового мінімуму на одну особу в розрізі основних соціальних і демографічних груп населення) на наступний та два подальші роки	Мінсоцполітики	щороку до 5 березня	
18. Публічне представлення інформації про виконання бюджетних програм, у тому числі досягнення цілей державної політики у відповідній сфері діяльності, формування та/або реалізацію якої забезпечує головний розпорядник бюджетних коштів, у межах бюджетних програм за звітний бюджетний період	головні розпорядники бюджетних коштів	до 15 березня року, що настає за звітним	
19. Надання співвиконавцям уточнених сценарних умов функціонування економіки на наступний та два подальші роки	Мінекономіки	щороку до 18 березня	Мінфін Мінсоцполітики Фонд державного майна інші центральні органи виконавчої влади Національний банк (за згодою)
20. Погодження уточнених сценарних умов функціонування економіки на наступний та два подальші роки	Мінфін Мінсоцполітики Фонд державного майна інші центральні органи виконавчої влади	щороку до 23 березня	

21. Подання Мінекономіки звітних даних щодо видатків на заробітну плату працівників бюджетної сфери (без нарахувань) та грошове забезпечення військовослужбовців (без нарахувань) за попередній рік і орієнтовного прогнозу на поточний, наступний та два подальші роки таких даних та орієнтовного прогнозу загального обсягу доходів зведеного бюджету на поточний, наступний та два подальші роки	Мінфін	щороку до 1 квітня	
22. Подання Мінфіну, Мінсоцполітики та Національному банку уточнених основних прогнозних макропоказників економічного і соціального розвитку України на наступний та два подальші роки із зазначенням показників номінального і реального обсягу валового внутрішнього продукту, зовнішньої торгівлі, індексів споживчих цін та цін виробників, рівня безробіття, припущень щодо курсу гривні до долара США (у середньому за рік та на кінець року), розмірів мінімальної заробітної плати та посадового окладу (тарифної ставки) працівників І тарифного розряду Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери	Мінекономіки	щороку до 15 квітня	
23. Подання Національному банку та Мінекономіки звітних даних щодо стану ринку цінних паперів за попередній рік, прогнозу на поточний, наступний та два подальші роки, у тому числі щодо участі нерезидентів у проведенні операцій на фондовому ринку за такі періоди	НКЦПФР (за згодою)	щороку до 15 квітня	
24. Подання Мінекономіки звітних даних щодо загального обсягу видатків зведеного бюджету з дезагрегацією на поточні та капітальні видатки зведеного бюджету на поточний, наступний та два подальші роки	Мінфін	щороку до 28 квітня	
25. Доведення до головних розпорядників коштів державного бюджету інструкцій з підготовки пропозицій до Бюджетної декларації та орієнтовних граничних показників видатків державного бюджету та надання кредитів з державного бюджету на середньостроковий період	—«—	у строк, визначений Мінфіном	
26. Подання Мінфіну пропозицій до Бюджетної декларації, у тому числі інформації про цілі державної політики у відповідній сфері діяльності, формування та/або реалізацію якої забезпечує головний розпорядник коштів державного бюджету, та показники їх досягнення	головні розпорядники коштів державного бюджету	—«—	
27. Підготовка проекту прогнозу економічного і соціального розвитку України на наступний та два подальші роки та подання його співвиконавцям на погодження	Мінекономіки	щороку до 2 травня	міністерства інші центральні органи виконавчої влади Національний банк (за згодою)
28. Погодження проекту прогнозу економічного і соціального розвитку України на наступний та два подальші роки	міністерства інші центральні органи виконавчої влади Мінекономіки	щороку до 8 травня	
29. Подання Кабінетові Міністрів України проекту прогнозу економічного і соціального розвитку України на наступний та два подальші роки		щороку до 15 травня	
30. Подання Кабінетові Міністрів України Бюджетної декларації	Мінфін	—«—	
31. Прийняття рішення щодо схвалення прогнозу економічного і соціального розвитку України на наступний та два подальші роки	Кабінет Міністрів України	щороку не пізніше 1 червня	
32. Схвалення Бюджетної декларації	Кабінет Міністрів України	—«—	
33. Подання Верховній Раді України Бюджетної декларації разом з фінансово-економічним обґрунтуванням	Кабінет Міністрів України	у триденний строк після схвалення	
34. Оприлюднення інформації про прогноз економічного і соціального розвитку України на наступний та два подальші роки на офіційному веб-сайті Мінекономіки	Мінекономіки	у тижневий строк після схвалення	
35. Затвердження плану діяльності на середньостроковий період (включаючи заходи щодо реалізації інвестиційних проектів) з урахуванням Бюджетної декларації (прогнозу місцевого бюджету)	головні розпорядники бюджетних коштів (за бюджетними призначеннями, визначеними законом про Державний бюджет України) Мінфін	щороку до 15 липня	
36. Доведення до головних розпорядників бюджетних коштів інструкцій з підготовки бюджетних запитів		у строк, визначений Мінфіном	
37. Подання Мінфіну бюджетних запитів відповідно до Бюджетної декларації та вимог інструкцій з підготовки бюджетних запитів з урахуванням планів діяльності на середньостроковий період, звітів про виконання паспортів бюджетних програм, результатів оцінки ефективності бюджетних програм, висновків про результати контрольних заходів, проведених органами, уповноваженими на здійснення контролю за дотриманням бюджетного законодавства, рішень Кабінету Міністрів України за результатами огляду витрат державного бюджету	головні розпорядники бюджетних коштів	—«—	
38. Подання Мінфіну інформації, необхідної для проведення розрахунків обсягів міжбюджетних трансфертів та інших показників	Рада міністрів Автономної Республіки Крим місцеві держадміністрації виконавчі органи відповідних місцевих рад Мінфін	щороку до 1 серпня	
39. Подання Кабінетові Міністрів України та Національному банку проекту закону про Державний бюджет України		щороку до 8 вересня	
40. Подання Національному банку показників зовнішніх записочень, обсягів обслуговування та погашення зовнішнього боргу, які враховані у проєкті закону про Державний бюджет України	—«—	одночасно з поданням Кабінетові Міністрів України проекту закону про Державний бюджет України	
41. Схвалення проекту закону про Державний бюджет України	Кабінет Міністрів України	щороку до 15 вересня	
42. Подання Верховній Раді України та Президентові України проекту закону про Державний бюджет України	—«—	—«—	
43. Доведення до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих держадміністрацій, виконавчих органів відповідних місцевих рад особливостей складення розрахунків до прогнозів місцевих бюджетів та проектів місцевих бюджетів, розрахунків прогнозних обсягів міжбюджетних трансфертів, методики їх визначення, організаційно-методологічних вимог та інших показників щодо складення проектів місцевих бюджетів, а також пропозицій щодо форми проекту рішення про місцевий бюджет	Мінфін	у тижневий строк з дня схвалення Кабінетом Міністрів України проекту закону про Державний бюджет України	
44. Уточнення основних прогнозних макропоказників економічного і соціального розвитку України на наступний та два подальші роки (у разі потреби)	Мінекономіки	у період розгляду закону про Державний бюджет України	
45. Подання Мінфіну та Національному банку уточнених основних прогнозних макропоказників економічного і соціального розвитку України на наступний та два подальші роки (у разі уточнення зазначених показників)	—«—	—«—	
46. Приведення планів діяльності на середньостроковий період (включаючи заходи щодо реалізації інвестиційних проектів) у відповідність з показниками Державного бюджету України	головні розпорядники бюджетних коштів (за бюджетними призначеннями, визначеними законом про Державний бюджет України)	у 50-денний строк після опублікування проекту економічного і соціального розвитку України на п'ять років	
47. Розроблення: прогнозів економічного і соціального розвитку Автономної Республіки Крим, областей, районів і міст на п'ять років	Рада міністрів Автономної Республіки Крим місцеві держадміністрації органи місцевого самоврядування	у двомісячний строк після схвалення прогнозу економічного і соціального розвитку України на п'ять років	
прогнозів розвитку галузей економіки на п'ять років	міністерства інші центральні органи виконавчої влади	у двомісячний строк після схвалення прогнозу економічного і соціального розвитку України на п'ять років	
програм економічного і соціального розвитку Автономної Республіки Крим, областей, районів і міст на наступний рік	Рада міністрів Автономної Республіки Крим місцеві держадміністрації органи місцевого самоврядування	під час складання проектів місцевих бюджетів».	
3. У Типовій структурі прогнозу економічного і соціального розвитку Автономної Республіки Крим, області, району, міста на п'ять років, затверджений цією постановою, слово «Мінекономрозвитку» замінити словом «Мінекономіки».			
4. Перелік галузей економіки, щодо яких розробляється прогноз на п'ять років, затверджений зазначеною постановою, викласти в такій редакції:			

ДОКУМЕНТИ

«ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 26 квітня 2003 р. № 621 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2021 р. № 1416)	
ПЕРЕЛІК галузей економіки, щодо яких розробляється прогноз на п'ять років	
Найменування галузі	Відповідальні виконавці
Паливно-енергетичний комплекс Агропромисловий комплекс Лісопромисловий комплекс Гірничо-металургійний комплекс	Міненерго Мінагрополітики Міндовкілля Мінекономіки Мінстратегпром
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції Виробництво машин та устаткування Виробництво електричного устаткування та комп'ютерів, електронної та оптичної продукції Виробництво автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів та інших транспортних засобів Текстильне виробництво, виробництво одягу, шкіри, виробів із шкіри та інших матеріалів Виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів	«— «— «— «— «—
Транспорт і шляхи сполучення, поштовий зв'язок Зв'язок (крім прав та обов'язків, пов'язаних з реалізацією функцій у сфері надання послуг поштового зв'язку загального користування) Туризм Охорона здоров'я Освіта Наука та інновації	Мінекономіки МОЗ Мінінфраструктури Адміністрація Держспецзв'язку НКРЗІ (за згодою) Мінінфраструктури МОЗ МОН
Інформатизація	«— Мінекономіки Мінцифри».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 грудня 2021 р. № 1744-р
Київ

Про затвердження плану заходів
щодо створення мережі екзаменаційних центрів
на період до 2030 року

1. Затвердити план заходів щодо створення мережі екзаменаційних центрів на період до 2030 року, що додається.
2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади:
забезпечити виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням;
подавати щороку до 15 січня Міністерству освіти і науки інформацію про стан виконання зазначеного плану заходів для її узагальнення та подання до 15 лютого Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 28 грудня 2021 р. № 1744-р

ПЛАН
заходів щодо створення мережі екзаменаційних центрів
на період до 2030 року

Найменування заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання	Очікуваний результат
1. Розроблення та затвердження нормативно-правових актів щодо: діяльності екзаменаційних центрів	2022 рік	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою) Національна комісія зі стандартів державної мови	створено організаційні та правові умови для функціонування екзаменаційних центрів визначено перелік освітніх оцінювань для апробації діяльності екзаменаційних центрів
процедури проведення освітніх оцінювань в екзаменаційних центрах	2022—2023 роки	МОН, Український центр оцінювання якості освіти (за згодою)	унормовано процедури проведення освітніх оцінювань з використанням комп'ютерної техніки у мережі екзаменаційних центрів
2. Адаптація програмного забезпечення для проведення освітніх оцінювань в екзаменаційних центрах	2023—2024 роки	МОН, Український центр оцінювання якості освіти (за згодою) Національна комісія зі стандартів державної мови	оновлено програмне забезпечення для проведення в екзаменаційних центрах окремих видів освітніх оцінювань
3. Створення базової мережі екзаменаційних центрів — відокремлених структурних підрозділів регіональних центрів оцінювання якості освіти	2023 рік	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою)	створено дев'ять екзаменаційних центрів у містах, де розташовані регіональні центри оцінювання якості освіти
4. Розвиток мережі екзаменаційних центрів — відокремлених структурних підрозділів регіональних центрів оцінювання якості освіти шляхом їх створення в усіх областях центрах	2024 рік	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою)	створено інфраструктуру для проведення освітніх оцінювань та тестування з використанням комп'ютерної техніки
5. Проведення навчання працівників екзаменаційних центрів	2023—2024 роки	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою) Національна комісія зі стандартів державної мови	забезпечено створення 16 екзаменаційних центрів в обласних центрах, де відсутні регіональні центри оцінювання якості освіти
6. Реалізація пілотного проекту організації та проведення освітніх оцінювань в екзаменаційних центрах	2024 рік	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою) Національна комісія зі стандартів державної мови	здійснено апробацію інструментів та процедур проведення окремих видів тестувань з використанням комп'ютерної техніки в екзаменаційних центрах
7. Розроблення програмного забезпечення для розширення переліку освітніх оцінювань з використанням комп'ютерної техніки у мережі екзаменаційних центрів	2025—2027 роки	МОН, Український центр оцінювання якості освіти (за згодою)	розроблено програмне забезпечення для проведення освітніх оцінювань в екзаменаційних центрах
8. Проведення аналізу діяльності екзаменаційних центрів, розроблення рекомендацій щодо удосконалення діяльності екзаменаційних центрів (за потреби)	2025 рік, 2027 рік	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою) Національна комісія зі стандартів державної мови	вивчено окремі аспекти функціонування екзаменаційних центрів, виконано заходи для вдосконалення їх діяльності
9. Забезпечення пілотного та основного етапів участі України в міжнародному порівняльному дослідженні якості освіти PISA-2025 у формі тестування з використанням комп'ютерної техніки у мережі екзаменаційних центрів	2024—2025 роки	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою)	вивчено можливості організації освітніх оцінювань з використанням комп'ютерної техніки для осіб з особливими освітніми потребами
10. Створення у разі потреби додаткових екзаменаційних центрів для обслуговування потреб великих міст, зокрема Києва, Дніпра, Львова, Одеси та Харкова	2025—2027 роки	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою)	забезпечено сталість використання міжнародних моніторингових досліджень для отримання даних про стан національної системи освіти, у тому числі шляхом порівняння результатів України з досягненнями систем освіти інших країн
11. Забезпечення участі України у міжнародному порівняльному дослідженні якості природничо-математичної освіти TIMSS-2027 у формі тестування з використанням комп'ютерної техніки у мережі екзаменаційних центрів	2025—2028 роки	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою)	організовано участь осіб з особливими освітніми потребами у моніторинговому дослідженні
12. Започаткування проведення регіональних (локальних) моніторингових досліджень якості освіти на різних її рівнях	2027—2030 роки	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою)	створено умови для підвищення ефективності організації проведення оцінювань та тестувань з використанням комп'ютерної техніки
13. Розроблення та затвердження вимог (організаційних, правових, кадрових, технічних) для створення разових екзаменаційних центрів на базі закладів освіти	2028—2030 роки	МОН Український центр оцінювання якості освіти (за згодою) Національна комісія зі стандартів державної мови	вивчено можливості організації освітніх оцінювань з використанням комп'ютерної техніки для осіб з особливими освітніми потребами

14. Реалізація пілотного проекту впровадження роботи разових екзаменаційних центрів на базі закладів освіти

2028—2030 роки

МОН
Український центр оцінювання якості освіти (за згодою)
Національна комісія зі стандартів державної мови

здійснено апробацію інструментарію та процедур проведення освітніх оцінювань, у тому числі для окремих категорій осіб з особливими освітніми потребами, з використанням комп'ютерної техніки у разових екзаменаційних центрах на базі закладів освіти

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 грудня 2021 р. № 1778-р
Київ

Про затвердження завдань і ключових показників результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, які займають посади державних секретарів міністерств, на 2022 рік

1. Відповідно до пункту 19 Порядку проведення оцінювання результатів службової діяльності державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2017 р. № 640 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 70, ст. 2124; 2019 р., № 56, ст. 1944; 2020 р., № 14, ст. 575; 2021 р., № 1, ст. 31), затвердити завдання і ключові показники результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців, які займають посади державних секретарів міністерств, на 2022 рік, що додаються.
2. Міністерствам забезпечити: ознайомлення із завданнями, затвердженими пунктом 1 цього розпорядження, державних секретарів міністерств; зберігання зазначених завдань у службах управління персоналом.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2021 р. № 1778-р

ЗАВДАННЯ
і ключові показники результативності, ефективності та якості службової діяльності державних службовців,
які займають посади державних секретарів міністерств, на 2022 рік

Завдання:
☒ I квартал
☐ II квартал
☐ III квартал
☐ IV квартал
☐ V квартал
☐ VI квартал
☐ VII квартал
☐ VIII квартал
☐ IX квартал
☐ X квартал
☐ XI квартал
☐ XII квартал

Порядковий номер	Найменування завдання	Ключові показники результативності, ефективності та якості	Строк виконання
1.	Ефективне планування роботи міністерства для забезпечення виконання стратегічних завдань	1) підготовлено та надано на затвердження міністру проект плану роботи міністерства на 2022 рік або пропозиції про внесення змін до плану роботи міністерства, в яких передбачено заходи для досягнення цільових показників, визначених, зокрема, у: Програмі діяльності Кабінету Міністрів України; плані заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони; плані заходів з реалізації Стратегії реформування державного управління України на 2022—2025 роки; стратегічних та програмних документах Кабінету Міністрів України, за виконання завдань та заходів яких міністерство несе відповідальність 2) щоквартальні звіти про стан виконання плану роботи міністерства подано на розгляд міністру	протягом звітного періоду
2.	Організація ефективної роботи апарату міністерства	1) проведено аналіз відповідності структури апарату міністерства покладеним на нього завданням, функціям та повноваженням; розмежовано функції з формування та реалізації державної політики; за потреби запропоновано внесення змін до структури апарату міністерства; утворені у структурі апарату міністерства директорати виконують функції із забезпечення формування державної політики у сферах компетенції міністерства, координації та моніторингу її реалізації 2) проведено класифікацію посад державної служби в апараті міністерства з метою визначення ролі кожної посади у виконанні завдань і функцій міністерством або структурним підрозділом апарату міністерства; результати класифікації посад державної служби подано до НАДС 3) проведено аудит результатів роботи апарату міністерства для визначення ефективності розподілу завдань міністерства за минулий рік між державними службовцями апарату міністерства на основі встановлених їм завдань і ключових показників результативності, ефективності та якості, ступеня особистої участі кожного державного службовця у забезпеченні виконання завдань міністерства в цілому та встановлення відповідності результатів оцінювання державних службовців апарату міністерства фактичному стану виконання завдань, поставлених перед міністерством	протягом звітного періоду II квартал
3.	Забезпечення управління персоналом	1) організовано планування роботи з персоналом державного органу, зокрема забезпечено заповнення або скорочення вакантних посад апарату міністерства 2) створено умови для підвищення рівня професійної компетентності (забезпечено можливості навчання в межах робочого часу) не менше 80 відсотків державних службовців апарату міністерства відповідно до індивідуальних програм підвищення рівня професійної компетентності/індивідуальних програм професійного розвитку; організовано проведення професійного навчання не менше 20 відсотків державних службовців апарату міністерства щодо практичних аспектів доброчесності, етичної поведінки державних службовців та кібербезпеки 3) проведено опитування та проаналізовано рівень задоволеності умовами державної служби в частині врахування у кадровій політиці принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, визначено потреби у професійному розвитку державних службовців апарату міністерства з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; складено аналітичний звіт та план заходів щодо усунення виявлених проблем та задоволення виявлених потреб; проведено повторне опитування та проаналізовано результативність виконання плану заходів	протягом звітного періоду I квартал
4.	Цифровий розвиток міністерства	4) проведено гендерний аудит апарату міністерства; за результатами аудиту складено звіт з відповідними пропозиціями, який подано на розгляд міністру 1) забезпечено підготовку проектів актів в електронній формі та їх опрацювання і погодження з використанням відповідного модуля системи електронної взаємодії органів виконавчої влади 2) розроблено та затверджено відповідні документи щодо функціонування діючих інформаційно-комунікаційних систем міністерства: положення про систему, порядок обробки інформації, регламент роботи системи 3) забезпечено підключення та внесення до інформаційної системи управління людськими ресурсами в державних органах актуальної та повної інформації; забезпечено здійснення нарахування авансу та заробітної плати працівникам апарату міністерства в зазначеній системі з вересня 2022 р. 4) організовано роботу за пріоритетними напрямками та завданнями (проектами) цифрової трансформації, схваленими розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2021 р. № 365 «Деякі питання цифрової трансформації»	протягом звітного періоду III квартал

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 грудня 2021 р. № 1770-р
Київ

Про затвердження плану заходів з реалізації Національної стратегії розбудови безпечного і здорового освітнього середовища у новій українській школі на 2022 рік

1. Затвердити план заходів з реалізації Національної стратегії розбудови безпечного і здорового освітнього середовища у новій українській школі на 2022 рік, що додається.
2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, обласним, Київській міській державним адміністраціям: забезпечити виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням; подавати кожного півріччя до 10 числа наступного періоду Міністерству освіти і науки звіт про стан виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням, для його узагальнення та подання до 25 числа зазначеного періоду Кабінетові Міністрів України; подати до 1 жовтня 2022 р. Міністерству освіти і науки пропозиції до проекту плану заходів з реалізації Національної стратегії розбудови безпечного і здорового освітнього середовища у новій українській школі на 2023 рік.
3. Міністерству освіти і науки забезпечити подання до 1 грудня 2022 р. Кабінетові Міністрів України проекту плану заходів з реалізації Національної стратегії розбудови безпечного і здорового освітнього середовища у новій українській школі на 2023 рік.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Із планом заходів, затвердженим розпорядженням уряду, можна ознайомитись на сайті «УК».

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 29 грудня 2021 р. № 1438
Київ

Деякі питання реалізації пілотного проекту щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками

Відповідно до підпункту 3 пункту 12 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Державний земельний кадастр» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Зaproвадити до 31 грудня 2022 р. пілотний проект щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками.

2. Затвердити Порядок реалізації пілотного проекту щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками та вимоги щодо проведення моніторингу виконання сертифікованими інженерами-землевпорядниками повноважень державних кадастрових реєстраторів, а також порядок оскарження рішень про внесення відомостей до Державного земельного кадастру, прийнятих сертифікованими інженерами-землевпорядниками в рамках пілотного проекту, що додаються.

3. Державній службі з питань геодезії, картографії та кадастру відповідно до Порядку та вимог, затверджених пунктом 2 цієї постанови, забезпечити розроблення та впровадження програмного забезпечення у складі Державного земельного кадастру, необхідного для виконання цієї постанови.

4. Міністерству аграрної політики та продовольства за результатами реалізації пілотного проекту щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками подати до 1 грудня 2022 р. Кабінетові Міністрів України законопроект щодо надання сертифікованим інженерам-землевпорядникам статусу державних кадастрових реєстраторів.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2021 р. № 1438

ПОРЯДОК

реалізації пілотного проекту щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками та вимоги щодо проведення моніторингу виконання сертифікованими інженерами-землевпорядниками повноважень державних кадастрових реєстраторів, а також порядок оскарження рішень про внесення відомостей до Державного земельного кадастру, прийнятих сертифікованими інженерами-землевпорядниками в рамках пілотного проекту

1. Ці Порядок та вимоги відповідно до підпункту 3 пункту 12 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про Державний земельний кадастр» (далі — Закон) визначають механізм надання особам, які в установленому законом порядку внесені до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників (далі — сертифіковані інженери-землевпорядники), здійснення та припинення ними повноважень державних кадастрових реєстраторів на період реалізації пілотного проекту щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками (далі — пілотний проект).

2. До повноважень державних кадастрових реєстраторів, які здійснюються сертифікованими інженерами-землевпорядниками, на період реалізації пілотного проекту належать:

1) внесення до Державного земельного кадастру відомостей (змін до них) або надання відомови у внесенні відомостей (змін до них) про земельні ділянки (їх частини), розташовані в межах району, міста республіканського (Автономної Республіки Крим) чи обласного значення, районів у м. Києві і Севастополі, а також міст, селищ, сіл, розташованих у їх межах;

2) здійснення реєстрації:

заяв про внесення відомостей (змін до них) до Державного земельного кадастру;

заяв про відкликання заяв про внесення відомостей (змін до них) до Державного земельного кадастру;

заяв про державну реєстрацію земельної ділянки;

заяв про внесення відомостей (змін до них) до Державного земельного кадастру про межі частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту;

3) здійснення державної реєстрації земельних ділянок, обмежень у їх використанні, скасування такої реєстрації;

4) формування поземельних книг на земельні ділянки, внесення записів до них, забезпечення їх зберігання;

5) присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам;

6) проведення перевірки відповідності поданих документів вимогам законодавства;

7) надання витягів з Державного земельного кадастру про земельні ділянки для підтвердження внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру;

8) оприлюднення за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру на офіційному веб-сайті Держгеокадастру відомостей щодо об'єктів, зазначених у підпункті 1 цього пункту.

3. Повноваження, визначені у пункті 2 цих Порядку та вимог, здійснюються сертифікованими інженерами-землевпорядниками:

згідно із Законом та Порядком ведення Державного земельного кадастру, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 1051 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 89, ст. 3598) (далі — Порядок ведення Державного земельного кадастру);

виключно щодо земельних ділянок (їх частин), розробниками документації із землеустрою щодо яких та відповідальними за якість робіт із землеустрою щодо яких є відповідні сертифіковані інженери-землевпорядники.

4. Сертифіковані інженери-землевпорядники самостійно визначають можливість здійснення ними повноважень, визначених у пункті 2 цих Порядку та вимог, з урахуванням можливості організаційного та технічного забезпечення їх здійснення.

5. Повноваження, визначені у пункті 2 цих Порядку та вимог, можуть здійснюватися виключно сертифікованими інженерами-землевпорядниками, які успішно пройшли стажування у рамках пілотного проекту відповідно до пунктів 29—45 цих Порядку та вимог.

6. Для здійснення повноважень, визначених у пункті 2 цих Порядку та вимог, сертифіковані інженери-землевпорядники отримують доступ до Державного земельного кадастру.

7. Надання доступу сертифікованим інженерам-землевпорядникам до Державного земельного кадастру здійснюється згідно з пунктом 188¹ Порядку ведення Державного земельного кадастру.

8. Автоматизоване робоче місце сертифікованого інженера-землевпорядника як користувача Державного земельного кадастру повинно відповідати вимогам до автоматизованого робочого місця користувача Державного земельного кадастру та програмного забезпечення згідно з додатком 57 до Порядку ведення Державного земельного кадастру.

Адміністратор Державного земельного кадастру на своєму офіційному веб-сайті розміщує зазначені вимоги.

9. Інформація про сертифікованих інженерів-землевпорядників, яким надано доступ до Державного земельного кадастру в рамках пілотного проекту (з відомостями про внесені зміни до такої інформації), оприлюднюється на офіційному веб-сайті Держгеокадастру, в тому числі як додаткова інформація у відомостях Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників.

10. Припинення повноважень сертифікованих інженерів-землевпорядників, яким надано доступ до Державного земельного кадастру в рамках пілотного проекту, здійснюється за рішенням таких сертифікованих інженерів-землевпорядників.

11. У разі прийняття рішення сертифікованим інженером-землевпорядником, зазначеного у пункті 10 цих Порядку та вимог, він зобов'язаний повідомити про це Держгеокадастру у триденний строк до дня припинення відповідних повноважень.

Держгеокадастр не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення про припинення повноважень сертифікованим інженером-землевпорядником надає відповідне доручення адміністратору Державного земельного кадастру, який за безпечу його негайне виконання.

12. Тимчасове блокування або анулювання доступу сертифікованих інженерів-землевпорядників до Державного земельного кадастру в рамках пілотного проекту здійснюється відповідно до рішень Держгеокадастру в порядку, визначеному абзацами другим — четвертим пункту 229 Порядку ведення Державного земельного кадастру, передбаченому для державних кадастрових реєстраторів.

13. Державні кадастрові реєстратори територіальних органів Держгеокадастру проводять моніторинг здійснення сертифікованими інженерами-землевпорядниками повноважень, визначених у пункті 2 цих Порядку та вимог.

14. У разі прийняття сертифікованим інженером-землевпорядником рішення про внесення відомостей (змін до них) до Державного земельного кадастру або про державну реєстрацію земельної ділянки відповідно до вимог Порядку ведення Державного земельного кадастру після здійснення ним дій, передбачених підпунктами 1—3 пункту 75 або абзацами п'ятим — восьмим пункту 111 Порядку ведення Державного земельного кадастру, програмним забезпеченням Державного земельного кадастру за принципом випадковості обирається територіальний орган Держгеокадастру, дер-

жавний кадастровий реєстратор якого проводитиме перевірку прийнятих сертифікованим інженером-землевпорядником рішень.

15. Протягом строку проведення перевірки державним кадастровим реєстратором, зазначеним у пункті 14 цих Порядку та вимог, програмним забезпеченням Державного земельного кадастру блокується можливість здійснення сертифікованим інженером-землевпорядником дій, передбачених підпунктами 4—6 пункту 75 або абзацом дев'ятим пункту 111 Порядку ведення Державного земельного кадастру.

16. Строк здійснення сертифікованим інженером-землевпорядником дій, зазначених у пункті 14 цих Порядку та вимог, з дня реєстрації заяви, зазначеної у підпункті 2 пункту 2 цих Порядку та вимог, до початку перевірки не перевищує семи робочих днів.

17. Державний кадастровий реєстратор, обраний програмним забезпеченням Державного земельного кадастру за принципом випадковості відповідно до пункту 14 цих Порядку та вимог, проводить перевірку здійснених сертифікованим інженером-землевпорядником дій у строк, що не перевищує двох робочих днів.

18. У разі встановлення за результатами перевірки відповідності здійснених сертифікованим інженером-землевпорядником дій вимогам Закону та Порядку ведення Державного земельного кадастру державний кадастровий реєстратор знімає блокування в програмному забезпеченні Державного земельного кадастру, накладене відповідно до пункту 15 цих Порядку та вимог.

19. У разі встановлення за результатами перевірки порушень у діях сертифікованого інженера-землевпорядника або недотримання вимог Закону та/або Порядку ведення Державного земельного кадастру державний кадастровий реєстратор за допомогою програмного забезпечення Державного земельного кадастру повідомляє державному кадастровому реєстратору Держгеокадастру про виявлення порушень у діях сертифікованого інженера-землевпорядника з обґрунтуванням вимог щодо скасування відповідного рішення сертифікованого інженера-землевпорядника.

20. Державний кадастровий реєстратор Держгеокадастру, до якого надійшло повідомлення, зазначене у пункті 19 цих Порядку та вимог, за результатом його розгляду у строк, що не перевищує двох робочих днів, приймає остаточне рішення про зняття блокування в програмному забезпеченні Державного земельного кадастру, накладеного відповідно до пункту 15 цих Порядку та вимог, або скасування відповідного рішення сертифікованого інженера-землевпорядника відповідно до пункту 138 Порядку ведення Державного земельного кадастру.

21. Якщо протягом строку, встановленого у пунктах 17 і 20 цих Порядку та вимог, державними кадастровими реєстраторами Держгеокадастру та/або його територіальних органів не проведено перевірки відповідності здійснених сертифікованим інженером-землевпорядником дій вимогам Закону та Порядку ведення Державного земельного кадастру, така перевірка вважається проведеною, а програмним забезпеченням Державного земельного кадастру автоматично знімається блокування, накладене відповідно до пункту 15 цих Порядку та вимог.

22. Загальний строк здійснення сертифікованим інженером-землевпорядником повноважень з урахуванням вимог пунктів 73 і 111 Порядку ведення Державного земельного кадастру в рамках цих Порядку та вимог не повинен перевищувати 14 календарних днів з дня реєстрації заяви, зазначеної у підпункті 2 пункту 2 цих Порядку та вимог.

23. Для проведення моніторингу здійснення сертифікованими інженерами-землевпорядниками повноважень, визначених у пункті 2 цих Порядку та вимог, прийняті ними рішення оприлюднюються на офіційному веб-сайті Держгеокадастру (із зазначеним прізвищем, імені, по батькові (за наявності) сертифікованого інженера-землевпорядника та реєстраційних даних прийнятих ним рішень).

24. У разі виявлення органом, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, помилко, допущених сертифікованим інженером-землевпорядником під час державної реєстрації земельної ділянки з порушенням вимог Порядку ведення Державного земельного кадастру, такі помилки можуть також виправлятися згідно з пунктом 156¹ Порядку ведення Державного земельного кадастру.

25. Рішення сертифікованих інженерів-землевпорядників про внесення до Державного земельного кадастру відомостей, що не відповідають Закону та порушують права, охоронювані законом інтереси фізичних чи юридичних осіб, держави чи територіальної громади, можуть бути скасовані Держгеокадастром (за власною ініціативою або за скаргами фізичних чи юридичних осіб) або судом. Рішення сертифікованих інженерів-землевпорядників про державну реєстрацію земельних ділянок, щодо яких зареєстровані речові права, а також про внесення до Державного земельного кадастру змін до таких відомостей скасовуються лише у судовому порядку.

У разі надходження до Держгеокадастру скарг фізичних чи юридичних осіб на рішення або дії сертифікованих інженерів-землевпорядників, прийняті або здійснені ними в рамках пілотного проекту, такі скарги розглядаються в порядку, визначеному пунктами 222—231 Порядку ведення Державного земельного кадастру.

26. Прийняття мотивованих рішень, передбачених абзацом восьмим підпункту 2 пункту 228 Порядку ведення Державного земельного кадастру, за результатами розгляду скарги Держгеокадастром та його територіальними органами на рішення або дії сертифікованих інженерів-землевпорядників, прийняті або здійснені ними в рамках пілотного проекту, не здійснюється.

27. До закінчення строку для оскарження, встановленого Порядком ведення Державного земельного кадастру, рішення сертифікованого інженера-землевпорядника може бути ним скасоване або змінене шляхом прийняття нового рішення.

28. За дотримання цих Порядку та вимог сертифіковані інженери-землевпорядники, які беруть участь у реалізації пілотного проекту, несуть відповідальність відповідно до закону.

29. З метою набуття професійних знань, умінь та навичок, необхідних сертифікованим інженерам-землевпорядникам для здійснення повноважень державних кадастрових реєстраторів у рамках пілотного проекту, проводиться стажування.

30. Сертифіковані інженери-землевпорядники можуть проходити стажування за умови відповідності вимогам, зазначеним у частині четвертій статті 66 Закону України «Про землеустрій».

31. Сертифіковані інженери-землевпорядники, які мають досвід роботи на посаді державного кадастрового реєстратора не менше двох років, не потребують проходження стажування.

32. Стажування проводиться безоплатно з відривом від основної роботи протягом одного дня. За сертифікованими інженерами-землевпорядниками, направленими на стажування, зберігається місце роботи (посада) та їм здійснюються виплати, передбачені законодавством за основним місцем роботи.

33. Стажування проводиться державними кадастровими реєстраторами територіальних органів Держгеокадастру.

34. Територіальні органи Держгеокадастру: організовують проведення стажування; призначають державних кадастрових реєстраторів керівниками стажування; ведуть облік сертифікованих інженерів-землевпорядників, які проходять стажування;

забезпечують підвищення ефективності стажування, у тому числі шляхом проведення лекцій, тренінгів та інших заходів; розглядають скарги щодо проходження стажування; вживають інших заходів до проведення стажування.

35. Сертифіковані інженери-землевпорядники, які виявили бажання щодо проходження стажування, подають до територіального органу Держгеокадастру, в якому мають намір проходити стажування, письмову заяву із зазначенням номера кваліфікаційного сертифіката та дати його видачі.

36. Територіальний орган Держгеокадастру протягом трьох робочих днів з дня отримання заяви сертифікованого інженера-землевпорядника щодо проходження стажування проводить перевірку відомостей, зазначених у заяві, щодо його відповідності вимогам, зазначеним у пункті 30 цих Порядку та вимог, признає за числа державних кадастрових реєстраторів керівника стажування та визначає дату проходження стажування, про що повідомляє сертифікованому інженеру-землевпоряднику.

37. Сертифіковані інженери-землевпорядники, які не відповідають вимогам, зазначеним у пункті 30 цих Порядку та вимог, до проходження стажування не допускаються, про що їм повідомляється.

38. Зарухування на стажування з визначенням дати його проходження та зміна порядку проходження стажування оформлюються наказом керівника територіального органу Держгеокадастру, де проводиться стажування.

Під час проходження стажування на сертифікованих інженерів-землевпорядників поширюються правила внутрішнього трудового розпорядку територіального органу Держгеокадастру, де проводиться стажування.

39. Стажування проводиться відповідно до типового індивідуального плану стажування (додаток 1), який підписується сертифікованим інженером-землевпорядником та керівником стажування.

40. Сертифікований інженер-землевпорядник під час проходження стажування повинен:

у повному обсязі та своєчасно виконати завдання, передбачені типовим індивідуальним планом стажування;

набути та/або удосконалити свої професійні знання, уміння та навички; дотримуватися професійної етики та культури поведінки;

41. Державний кадастровий реєстратор може бути призначений керівником стажування одночасно не більше ніж п'яти сертифікованих інженерів-землевпорядників.

42. Державний кадастровий реєстратор, який призначений керівником стажування: проводить стажування відповідно до типового індивідуального плану стажування; надає сертифікованим інженерам-землевпорядникам завдання, передбачені типовим індивідуальним планом стажування, забезпечує та контролює їх виконання; сприяє набуттю та/або удосконаленню професійних знань, умінь та навичок сертифікованих інженерів-землевпорядників;

проводить запис та видає довідку про результати стажування (додаток 2).

43. Після закінчення стажування сертифікований інженер-землевпорядник складає запис, під час якого виконують тестові та практичне завдання, та йому видається довідка про результати стажування, в якій зазначається оцінка виконання ним завдань, передбачених типовим індивідуальним планом стажування (задовільна або незадовільна).

44. Задовільна оцінка виконання сертифікованим інженером-землевпорядником завдань, передбачених типовим індивідуальним планом стажування, є підставою вважати його таким, що успішно пройшов стажування.

45. Довідка про результати стажування подається сертифікованим інженером-землевпорядником за основним місцем роботи та долучається до його особової справи.

Додаток 1
до Порядку та вимог

ТИПОВИЙ ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЛАН стажування сертифікованого інженера-землевпорядника в рамках пілотного проекту щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками

(прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності))

сертифікованого інженера-землевпорядника, який проходить стажування)

_____ 20__ р.

Найменування завдання	Кількість годин	Результати оцінювання
1. Ознайомлення з нормативно-правовими актами у сферах земельних відносин та Державного земельного кадастру	3	
2. Практичні заняття з набуття необхідних знань, умінь і навичок щодо користування програмним забезпеченням Державного земельного кадастру	4	
3. Запис	1	

Сертифікований інженер-землевпорядник, який проходить стажування

(підпис) (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності))

Державний кадастровий реєстратор, який призначений керівником стажування

(підпис) (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності))

_____ 20__ р.

Додаток 2
до Порядку та вимог

ДОВІДКА № _____ про результати стажування сертифікованого інженера-землевпорядника в рамках пілотного проекту щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками

У _____
(найменування територіального органу Держгеокадастру)

Видана _____
(прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) сертифікованого інженера-землевпорядника, який проходив стажування)

на підтвердження того, що він/вона дійсно пройшов/пройшла стажування в рамках пілотного проекту щодо внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки сертифікованими інженерами-землевпорядниками _____ 20__ року.

Оцінка виконання завдань, передбачених типовим індивідуальним планом стажування, _____

Державний кадастровий реєстратор, який призначений керівником стажування

(підпис) (прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності))

МП

_____ 20__ р.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 29 грудня 2021 р. № 1439
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2021 р. № 1439

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У тексті Положення про Українську частину Спільної міжурядової комісії з питань співробітництва, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 червня 2000 р. № 943 (Офіційний вісник України, 2000 р., № 24, ст. 1002; 2021 р., № 37, ст. 2227, № 66, ст. 4191) слова «**Вице-прем'єр-міністр України — Міністр з питань стратегічних галузей промисловості**» виключити.

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 17 червня 2020 р. № 503 «Про голів Української частини Спільних міжурядових комісій з питань співробітництва» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 52, ст. 1627; 2021 р., № 17, ст. 673, № 66, ст. 4191) — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2021 р. № 1250:

1) у пункті 1 слова і цифри «згідно з додатками 1—19» замінити словами і цифрами «згідно з додатками 1—20»;

2) в абзаці третьому пункту 2 слова «**Вице-прем'єр-міністр України — Міністр з питань стратегічних галузей промисловості**» виключити;

3) у додатках до постанови:

у додатку 1: позицію «Українсько-словацька Змішана Комісія з питань економічного, промислового і науково-технічного співробітництва» виключити;

доповнити додаток такою позицією: «Комісія зі співробітництва між Урядом України та Урядом Китайської Народної Республіки»;

у додатку 2: позицію «Комісія зі співробітництва між Урядом України та Урядом Китайської Народної Республіки» виключити;

доповнити додаток такою позицією: «Українсько-словацька Змішана Комісія з питань економічного, промислового і науково-технічного співробітництва»;

додаток 4 виключити;

доповнити постанову додатком 20 такого змісту:

«Додаток 20
до постанови Кабінету Міністрів України
від 17 червня 2020 р. № 503
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2021 р. № 1439)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є Міністр з питань стратегічних галузей промисловості

Спільна українсько-аргентинська міжурядова Комісія з торговельно-економічного співробітництва

Спільна українсько-бразильська міжурядова комісія з торговельно-економічного співробітництва

Спільна українсько-пакистанська комісія з питань економічного співробітництва

Спільна українсько-перуанська міжурядова комісія з питань торговельно-економічного співробітництва

Українсько-чеська змішана комісія з питань економічного, промислового і науково-технічного співробітництва

Українсько-Чилійська Урядова Комісія

Міжурядова українсько-турецька комісія з торговельно-економічного співробітництва

Спільна українсько-узбецька комісія з всебічного співробітництва».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 грудня 2021 р. № 1777-р
Київ

Про схвалення Державної стратегії управління лісами України до 2035 року

1. Схвалити такі, що додаються:
Державну стратегію управління лісами України до 2035 року;
операційний план реалізації у 2022—2024 роках Державної стратегії управління лісами України до 2035 року.

2. Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів разом із заінтересованими центральними органами виконавчої влади розробити у шестимісячний строк та подати Кабінетові Міністрів України проєкт плану заходів щодо реалізації Державної стратегії управління лісами України до 2035 року, схваленої цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2021 р. № 1777-р
**ДЕРЖАВНА СТРАТЕГІЯ
управління лісами України до 2035 року
І. Проблеми, які потребують розв'язання**

Основними проблемами у сфері лісового господарства є:
необхідність забезпечення балансу між екологічними, економічними та соціальними функціями ведення лісового господарства;
недосконалий розподіл функцій управління, що призводить в окремих випадках до дублювання функцій або втрати їх виконання;
незбалансованість системи правовідносин між суб'єктами лісового господарства з урахуванням можливої наявності конфлікту інтересів;
високий рівень корупції та незаконної діяльності в лісах;
дисбаланс фінансового забезпечення лісгосподарської діяльності, відсутність належного фінансування заходів з ведення лісового господарства та дефіцит відповідних фахівців у галузі;
погіршення санітарного стану лісів;
недостатня лісистість території України;
застаріла інформація про ліси та лісове господарство України;
ускладнення реалізації прав власності (користування) на лісі;
відсутність механізмів управління лісами комунальної власності;
відсутність економічних механізмів стимулювання запровадження природозберігаючих технологій або їх елементів, охорони, захисту, розширеного відтворення лісів, зокрема на землях приватної власності;
відсутність прозорого механізму продажу деревини; незаконні рубки та обіг незаконно добутої деревини;
низький рівень довіри до лісівників у суспільстві;
низька відвідуваність лісів громадянами для рекреаційних цілей;
недостатній рівень рекреаційної та екоосвітньої інфраструктури в лісах та місцях масового відпочинку населення;
гендерна нерівність — недостатнє представництво жінок у лісовому господарстві, особливо на керівних та відповідальних посадах.

Необхідність підготовки цієї Стратегії полягає у надзвичайно важливій ролі лісів для екологічної, економічної та соціальної стабільності держави, особливо в умовах зміни клімату, необхідності системного удосконалення ведення лісового господарства для забезпечення довгострокових інтересів держави на основі поєднання принципів державного регулювання за механізмами ринкових відносин з огляду на цілі децентралізації влади, збільшення кількості робочих місць, зайнятості сільського населення, мінімізації корупційних ризиків та вчинення правопорушень, утвердження відкритих, прозорих механізмів прийняття управлінських та кадрових рішень із застосуванням гендерно-орієнтованого підходу і першочергового забезпечення вітчизняних виробників сировиною шляхом створення прозорого ринку деревини.

Метою розроблення Стратегії є забезпечення ефективного управління лісами на основі забезпечення сталого ведення лісового господарства, збереження біорізноманіття в лісах, адаптованого до кліматичних змін лісового господарства, популяризація професії лісівника у суспільстві, забезпечення фінансової стабільності лісової галузі та створення сприятливих умов для активізації розвитку деревообробної та сукінних галузей економіки.

Стратегія розроблена з урахуванням потреби в проведенні єдиної державної політики у сфері лісових відносин, змін, які відбулися у лісовому господарстві за останні роки, та міжнародних зобов'язань України.

Стратегія спрямована на визначення стратегічних цілей та показників для розв'язання екологічних, економічних та соціальних проблем лісового господарства та створення умов для його сталого розвитку з урахуванням географічних та інших особливостей.

Нормативно-правовими актами, що діють у сфері лісового господарства, є Лісовий кодекс України, Земельний кодекс України, Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, Закони України «Про природно-заповідний фонд», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про тваринний світ», «Про рослинний світ», «Про охорону земель», «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року», постанов Кабінету Міністрів України від 27 липня 1995 р. № 555 «Про затвердження Санітарних правил в лісах України», від 12 травня 2007 р. № 724 «Про затвердження Правил поліпшення якісного складу лісів», від 23 травня 2007 р. № 761 «Про врегулювання питань щодо спеціального використання лісових ресурсів», від 16 травня 2007 р. № 733 «Про затвердження Порядку поділу лісів на категорії та виділення особливо захисних лісових ділянок», від 4 грудня 2019 р. № 1142 «Про затвердження Порядку проведення моніторингу внутрішнього споживання вітчизняних лісоматеріалів необроблених і контролю за неперевищенням обсягу внутрішнього споживання вітчизняних лісоматеріалів необроблених», від 21 квітня 2021 р. № 392 «Про затвердження Порядку проведення національної інвентаризації лісів та внесення змін у додаток до Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних», від 3 березня 2021 р. № 179 «Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року», розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 квітня 2021 р. № 443 «Про затвердження Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2025 року».

II. Аналіз поточного стану справ лісового господарства, тенденцій та обґрунтування щодо необхідності розв'язання виявлених проблем
За загальними даними Державного лісового кадастру, загальна площа лісових ділянок, що належить до лісового фонду України, становить 10,4 млн., зокрема вкриті лісовою рослинністю — 9,6 млн. гектара.
Лісистість України становить 15,9 відсотка. Незважаючи на невелику лісистість території, Україна займає дев'яте місце у Європі за площею лісів та шосте місце за запасами деревини. Лісорослини умови в Україні неоднорідні, тому ліси на території країни розміщені нерівномірно. У Закарпатській області лісистість становить 3,7 відсотка, а у Закарпатській області — 51,4 відсотка.

Половина лісів України штучного походження і потребує посиленого догляду.
Глобальна зміна клімату — одна з найгостріших екологічних проблем, що стоїть перед людством та впливає на всі сфери життя людини (насамперед на сферу охорони здоров'я, соціальну сферу, міграцію, економіку, інфраструктуру). Згідно з прогнозами провідних міжнародних наукових центрів з дослідження клімату протягом наступного століття температура підвищиться на 2—5 °С. Такі темпи глобального потепління можуть спричинити серйозні кліматичні зміни, внаслідок чого різні екосистеми опиняться під загрозою знищення.

Посухи та повені, інші екстремальні погодні явища не тільки почастішають, але їх руйнівний вплив збільшиться. Такі явища стануть постійними, завдаючи значних збитків національній економіці. Посухи та спека, зменшення кількості опадів влітку також призводитимуть до збільшення частоти лісових пожеж та опустелювання південних та східних областей України.

Згідно з висновками Національної академії наук, Національної академії аграрних наук глобальне потепління в Україні матиме негативний вплив на стан степів Причорномор'я, Приазов'я, Автономної Республіки Крим, а також призведе до зниження продуктивності лісу на всій території України, зокрема внаслідок поширення інфекційних хвороб рослин та шкідників.

В умовах зміни клімату потребують перегляду застарілі підходи до ведення лісового господарства, які не забезпечують належної стійкості лісів до зміни клімату. Окремих важливим аспектом є збереження біорізноманіття в лісах: централізовані системи моніторингу біорізноманіття в лісах не розроблені та не впроваджені, як наслідок — достовірні дані про стан та динаміку збереження біорізноманіття в лісах відсутні. Не здійснюються заходи, необхідні для запобігання деградації біорізноманіття в лісах та лісів у цілому.

Існує нагальна потреба в удосконаленні системи інформаційного забезпечення лісоуправління на засадах запровадження національної інвентаризації лісів та удосконалення моніторингу лісів.

Фінансова система лісового господарства в сучасних умовах є недосконалою. Обсяг фінансування з державного бюджету заходів з лісгосподарської діяльності був недостатнім для здійснення їх у повному обсязі. При цьому ліси України виконують переважно захисні, рекреаційно-оздоровчі, природоохоронні функції; значна частина лісів на півдні та сході України не належить до експлуатаційних, що зумовлює суттєву бюджетну підтримку для забезпечення належного ведення лісового господарства в екстремальних природних умовах.

ДОКУМЕНТИ

Відповідно до бухгалтерських звітів державних підприємств, що належать до сфери управління Держлісгоспства, значним навантаженням на підприємства є сплата земельного податку з лісового фонду, який державні підприємства повинні сплачувати щороку до місцевого бюджету у розмірі 135 млн. гривень. Відночас за використання лісових ресурсів ті самі державні підприємства сплачують щороку рентну плату в розмірі 1 млрд. гривень і таким чином мають подвійне оподаткування лісового фонду з різними базами оподаткування.

Спостерігається відставання науки і освіти від світового рівня, насамперед через невідповідність їх матеріальної бази сучасним вимогам та недостатній обсяг фінансування галузевих наукових досліджень.

Лісове господарство ведеється за застарілими нормативами, які не враховують сучасні реалії, зміну клімату і не базуються на результатах сучасних наукових досліджень, що призводить до значного зниження рівня практичного навчання студентів лісових факультетів на місці виробничої практики на підприємствах, який не відповідає їх рівню теоретичної підготовки.

Україна взяла на себе ряд міжнародних зобов'язань щодо рівних можливостей для жінок і чоловіків у сфері зайнятості, освіти та навчання, економічної та суспільної діяльності, а також у процесі прийняття рішень.

У лісгосподарському секторі необхідними є заходи щодо забезпечення рівного правового статусу жінок і чоловіків та рівних можливостей для його реалізації, що дасть змогу особам обох статей брати рівну участь у виконанні завдань, визначених для галузі.

III. Стратегічні цілі та показники їх досягнення

Ефективне управління лісами

Ефективне управління лісами передбачається здійснювати шляхом: зміни моделі та механізмів державного управління у сфері лісового господарства; оптимізації та реорганізації структури і функцій суб'єктів господарювання державної власності в лісовій галузі;

зміни правил здійснення лісгосподарських заходів, які спрямовані на наближені до природи методи лісівництва та поступову відмову від суцільних рубок; забезпечення прозорості лісгосподарської діяльності в частині відкритого електронного продажу деревини;

впровадження нової системи організації охорони і захисту лісів, запобігання незаконним рубкам та обігу незаконно заготовленої деревини; розроблення комплексу заходів щодо запобігання збуту нелегально заготовленої деревини;

розроблення та впровадження програм реабілітації лісів та відновлення лісових ресурсів в результаті військових дій на сході України;

застосування гендерно-орієнтованого підходу; створення безпечного та комфортного робочого середовища як для чоловіків, так і для жінок;

покращення методів управління лісовими об'єктами природно-заповідних територій, у зоні відчуження та у південних та східних областях України.

Забезпечення екологічної стійкості

Забезпечення екологічної стійкості передбачається здійснити шляхом: збільшення площі лісів, підвищення їх стійкості та продуктивності, нарощення екологічного та ресурсного потенціалу лісів; збільшення рівня поглинання та утримання вуглецю шляхом сталого управління лісовими ресурсами;

адаптації лісів до зміни клімату, зокрема шляхом переходу на наближені до природи методи лісівництва з формуванням лісів природного складу і структури; удосконалення існуючої системи охорони лісів від пожеж;

збереження та відтворення генетичного різноманіття лісів; охорони земель, ґрунтів та вод, збереження біорізноманіття в лісах; формування, збереження та раціонального, невиснажливого використання екомережі;

захисту найстаріших або визначних дерев та їх груп; збереження лісів, що утворилися природним шляхом на землях сільськогосподарського призначення, що не обробляються, та на всіх інших категоріях земель, розроблення системи захисту насаджень від шкідників та хвороб;

розвитку лісорозведення, що проводиться способами, які забезпечують створення продуктивних деревостанів з високими захисними властивостями та агролісомеліорації; зменшення інтродуктивних видів порід дерев та рослин, здатних до інвазії; оновлення підходів до ведення лісового господарства у зоні відчуження, зоні проведення операцій Об'єднаних сил та у південних та східних областях України.

Забезпечення вагомого внеску лісів в розвиток економіки

Забезпечення вагомого внеску лісів у розвиток економіки передбачається забезпечити шляхом: підвищення економічного потенціалу лісів; впровадження прозорого ринку деревини;

підвищення конкурентоспроможності лісгосподарського виробництва; формування загальнодержавного балансу заготівлі та споживання деревини; популяризації використання виробів з деревини в суспільстві;

поліпшення інвестиційної привабливості лісового сектору економіки для створення задіяних у ньому мікропідприємств, малих, середніх та великих підприємств; забезпечення розвитку державно-приватного партнерства;

монітизації екосистемних послуг лісового господарства та збільшення їх частки; популяризації і ефективного впровадження використання технічних, лікарських та інших продуктів лісу;

будівництва відомчих (технологічних) автомобільних доріг в лісах. Рекреація та відкрите суспільство

Розвиток системи рекреації передбачається забезпечити шляхом: розвитку екологічного туризму, рекреаційного використання лісів; підвищення якості та доступності інформації про ліси та лісове господарство;

впровадження інформаційних технологій у систему управління лісами та підвищення прозорості даних стосовно лісів та лісового господарства;

моніторингу та здійснення національної інвентаризації лісів, управління інформацією про кількісний та якісний стан лісів.

Дослідження та освіта

Розвиток освіти та науки передбачається забезпечити шляхом: підвищення кваліфікації працівників лісгосподарської галузі;

розвитку науки, впровадження наукоємних технологій і методик у виробництво, обмін досвідом;

розроблення якісних типових програм підготовки бакалаврів та магістрів лісового господарства;

підвищення конкурентоспроможності та практичної направленості науково-технічних (експериментальних) розробок.

IV. Завдання, спрямовані на досягнення визначених стратегічних цілей, етапи їх виконання, очікувані результати на кожному етапі з відображенням запланованого темпу досягнення цільових показників та орієнтованого обсягу необхідних фінансових, матеріально-технічних, людських та інших ресурсів

Ефективне управління лісами

Ефективне управління лісами передбачає побудову збалансованої системи правовідносин між суб'єктами лісового господарства з одночасним запобіганням можливому конфлікту інтересів.

При цьому необхідним є чітке відокремлення функцій формування та реалізації лісової політики, регуляторних функцій, контролю, моніторингу та провадження економічної діяльності.

Кожна із зазначених функцій повинна бути реалізована такими чином, щоб забезпечити баланс повноважень між суб'єктами управління лісовою галуззю.

Управління лісами передбачає можливість устаткувати широкого кола заінтересованих сторін на різних етапах і стадіях прийняття рішень щодо управління та менеджменту лісів в межах законодавства і відповідно до встановлених процедур.

Формування державної політики

Міндовкілля визначає пріоритетні напрями та стратегію розвитку у сфері лісових відносин, відповідає за розроблення, підготовку і прийняття нормативно-правових актів та усіх стратегічних документів на національному рівні у зазначеній сфері.

Реалізація державної політики

З метою реалізації цієї Стратегії Держлісгоспство здійснює такі функції та повноваження:

вносить пропозиції щодо формування державної політики у сфері лісового господарства;

здійснює видачу документів дозвільного характеру та ліцензій відповідно до закону;

забезпечує функціонування державної лісової охорони, координує діяльність лісової охорони інших постійних лісокористувачів і власників лісів;

організовує та координує роботи із здійснення лісовпорядкування, державного лісового кадастру, обліку, моніторингу та національної інвентаризації лісів;

здійснює в межах компетенції міжнародне співробітництво;

вирішує інші питання, визначені законами та покладені на нього актами Президента України.

Передбачається внесення змін до законодавства щодо надання Держлісгоспству таких функцій:

організація та підтримка роботи електронної інформаційної системи у сфері лісового господарства, на якій буде зосереджена така інформація про усіх лісокористувачів незалежно від форм власності: моніторинг внутрішнього споживання деревини, узагальнені дані електронного обліку деревини, реєстр лісорубочних квитків, реєстр постійних лісокористувачів, реєстр сертифікатів походження деревини, електронних аукціонів з продажу деревини, картографічні матеріали, таксаційні описи, проєкти організації та розвитку лісового господарства, плани проведення рубок, інтерактивна публічна карта державного лісового кадастру, тематичні геопросторові дані, узагальнені дані національної інвентаризації лісів тощо;

проведення моніторингу діяльності лісокористувачів усіх форм власності шляхом аналізу даних на електронному порталі у сфері лісового господарства, підготовка аналітичних звітів за результатами моніторингу, надсилання звернень щодо виявлених порушень до відповідних правоохоронних та контролюючих органів;

забезпечення координації лісгосподарської діяльності, яка провадиться постійними лісокористувачами та власниками лісів усіх форм власності;

координація наукової діяльності у лісовому господарстві.

Провадження господарської діяльності

Провадження господарської діяльності у лісовій галузі постійними лісокористувачами передбачається забезпечити шляхом внесення змін до законодавства з метою запровадження ефективного управління та визначення державного суб'єкта господарювання, уповноваженого здійснювати управління державними лісгосподарськими підприємствами, з урахуванням необхідності збереження за кожним підприємством статусу юридичної особи, а також заборони їх для приватизації.

Основною метою діяльності державного суб'єкта господарювання повинна бути побудова прозорості і ефективної системи управління державними лісгосподарськими підприємствами для одержання прибутку від комерційної діяльності з урахуванням необхідності збереження і примноження природних ресурсів країни та сталого розвитку лісового господарства.

Основними завданнями діяльності державного суб'єкта господарювання повинні бути:

управління державним майном постійних лісокористувачів, оновлення основних засобів та матеріально-технічної бази лісгосподарських підприємств, забезпечення підприємств сучасним обладнанням для лісорозведення, охорони та захисту лісів, які є пріоритетними цілями, з метою одержання доходу для його власника – держави;

організація ведення лісового господарства, охорони, захисту, раціонального використання та відтворення лісів;

врівнювання фінансових дисбалансів, збільшення надходжень до бюджетів усіх рівнів;

здійснення заходів із збереження біорізноманіття в лісах;

ведення рекреаційної діяльності;

популяризації серед населення значення збереження і раціонального використання лісів; залучення громадськості до справи відтворення та охорони лісів;

забезпечення рівних можливостей, умов та оплати праці для жінок, чоловіків та заохочення жінок до активної участі на усіх рівнях зайнятості.

Контроль за веденням лісового господарства

Удосконалення системи контролю за веденням лісового господарства передбачається шляхом внесення змін до законодавства з чітким визначенням відповідальних установ та їх повноважень в сфері контролю за здійсненням лісгосподарських заходів.

Врегулювання прав власності на ліси

Врегулювання прав власності на ліси державної власності здійснюється шляхом: ефективного і прозорого ведення лісового господарства в лісах державної власності;

недопущення приватизації та концесії лісів державної власності;

забезпечення державної реєстрації права постійного користування земельними ділянками лісгосподарського призначення державними лісгосподарськими підприємствами відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»;

здійснення національної інвентаризації та грошової оцінки лісів державної форми власності.

Держлісгоспство проводить координацію та моніторинг здійснення лісгосподарських заходів в лісах державної власності та забезпечує координацію лісгосподарських заходів постійних лісокористувачів та власників лісів усіх форм власності відповідно до закону.

Врегулювання прав власності на ліси комунальної власності здійснюється шляхом ведення лісового господарства в лісах комунальної власності у порядку визначеному законодавством.

Пріоритетним завданням для комунальних лісгосподарських підприємств є забезпечення державної реєстрації права постійного користування земельними ділянками лісгосподарського призначення відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

Держлісгоспство здійснює координацію та моніторинг дотримання лісгосподарських заходів у лісах комунальної власності та надає юридичну, освітню, консультативну підтримку комунальним лісокористувачам.

Ліси комунальної власності, площа та стан деревостанів яких є недостатніми для забезпечення ефективного ведення лісового господарства повинні бути переданіми за наявності згоди відповідного органу місцевого самоврядування у державну власність.

Ліси комунальної власності, які виконують насамперед екологічні та рекреаційні функції, повинні фінансуватися за рахунок коштів місцевих фондів охорони навколишнього природного середовища.

Врегулювання прав власності на ліси приватної власності здійснюється шляхом внесення змін до законодавчих актів щодо заборони передачі лісів державної та комунальної власності у приватну власність.

Нові ліси приватної власності створюватимуться виключно шляхом надання статусу земель лісового фонду існуючим самосійним лісам та шляхом лісорозведення.

Забезпечення екологічної стійкості

Основною метою є забезпечення можливості лісового господарства швидко і ефективно реагувати на виклики, які виникають.

Необхідно визначити комплекс заходів з метою збереження та збільшення площі лісів, підвищення стійкості до шкідників і змін клімату:

Збільшення площі лісів, підвищення стійкості та якості лісів, нарощення екологічного та ресурсного потенціалу лісів

Збільшення площі лісів відбуватиметься шляхом:

законодавчого врегулювання питання щодо встановлення обмеження стосовно зміни цільового призначення (використання) земельних ділянок, вкритих лісовою рослинністю, які перебувають у власності громадян та юридичних осіб, крім випадків вилучення (викупу) їх для суспільних потреб;

розроблення програм збільшення лісистості, які передбачатимуть методи, шляхи та стимули створення нових насаджень за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

збереження самосійних лісів на землях, категорії яких відмінні від земель лісгосподарського призначення;

лісорозведення на деградованих та малопродуктивних землях всіх форм власності з обов'язковим врахуванням природних умов місцевості і відмовою від заліснення унікальних степових ділянок;

запровадження механізмів стимулювання лісорозведення приватними власниками земель;

відмови від передачі вкритих лісам земель під інші форми землекористування, крім випадків, коли така передача здійснюється у разі наявності суспільної потреби за відсутності інших альтернатив.

Для підвищення продуктивності лісів та нарощення екологічного та ресурсного потенціалу лісів необхідно:

проводити реформуванням одновікових штучних та похідних лісів у різновікові мішані багаторусяні ліси, склад і структура яких відповідають оптимальним, наближеним до природного стану параметрам;

спрямовувати зусилля на відмову від суцільних рубок в неексплуатаційних категоріях лісів, проводити заготівлю деревини в них вибірконим способом;

збільшити обсяг проведення рубок догляду в лісах;

відмовитись від використання під час лісовідновлення інтродуктивних порід дерев, здатних до інвазії, крім випадків, передбачених законодавством.

Збільшення поглинання і утримання вуглецю лісами

Слід передбачити впровадження компенсаційних механізмів щодо зменшення емісії та збільшення абсорбції вуглекислого газу лісовою галуззю та/або окремими лісокористувачами.

Лісоуправління повинне враховувати необхідність підтримання функції накопичення вуглецю.

Адаптація лісів до змін клімату та перехід на наближені до природи методи лісівництва із формуванням лісів природного складу і структури передбачається розроблення заходів з адаптації лісів до зміни клімату і збільшення стійкості лісів до кліматичних змін шляхом:

удосконалення нормативно-правової бази щодо проведення рубок, формування і оздоровлення лісів та правил рубок головного користування в лісах України з урахуванням необхідності адаптації лісів до змін клімату;

переходу на вирощування та формування лісів, наближених до природних, різнопорідних та різновікових, з використанням місцевих порід дерев, стійких до кліматичних змін в сприятливих ґрунтово-кліматичних умовах;

ДОКУМЕНТИ

рощування стійких, рекреаційно привабливих лісів та забезпечення економічно прибуткового лісового господарства.

Крім того, слід забезпечити оновлення парку протипожежної техніки, авіапатрулювання та системи телевізійного спостереження для виявлення лісових пожеж на ранніх стадіях.

Збереження та відтворення генетичного різноманіття лісів

Забезпечення захисту найстаріших або визначних дерев та їх груп повинно відбуватися шляхом:

- охорони всіх ідентифікованих пралісів, квазіпралісів та природних лісів у складі пралісових пам'яток природи, природних заповідників, заповідних зон національних парків або біосферних заповідників з дотриманням режиму повного невтручання в природні процеси включно з установленням необхідної охоронної зони навколо відповідно до законодавства;
- регулярного проведення моніторингу ідентифікованих пралісів як еталонних ділянок недоторканих або малозмінених лісів на основі затвердженій відповідної методики на предмет довгострокових змін в лісовому покриві;
- створення охоронних зон для збереження біорізноманіття у лісах, визначення їх площі та конфігурації, а також режиму ведення лісового господарства в межах таких зон у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Особливо цінні ліси повинні включати унікальні за породним складом, продуктивністю та генетичними властивостями лісові ділянки, а також ділянки, на яких зростають реліктові, ендемічні види дерев, що мають велике наукове значення. Репрезентативні ділянки повинні забезпечувати збереження у природному стані типових для лісових господарств деревостанів природного походження.

Мережа виділених особливо цінних для збереження та репрезентативних ділянок повинна охоплювати все розмаїття лісів, а управління окремих об'єктів повинне бути спрямоване на підтримання їх цінностей.

Розроблення системи захисту насаджень від шкідників та хвороб лісу

Необхідно удосконалити нормативно-правову базу стосовно порядку та принципів діяльності спеціалізованих державних лісозахисних підприємств.

Санітарні рубки повинні бути орієнтовані на оперативне вилучення свіжезаражених дерев, а не відмерлих сухостійних дерев і на боротьбу з конкретними шкідниками. Вилучення мертвої деревини з лісу повинне бути обмежене в неексплуатаційних категоріях лісів, як і проведення санітарних рубок в лісах природно-заповідного фонду, крім випадків, передбачених законодавством.

Забезпечення виконання полізахисними лісовими насадженнями агролісоемплоративних функцій

Земельні ділянки, на яких розташовані полізахисні лісові смуги, підлягають формуванню та внесенню інформації до Державного земельного кадастру.

Заходи, спрямовані на забезпечення виконання полізахисними лісовими смугами функцій агролісотехнічної меліорації, повинні здійснюватися відповідно до матеріалів лісовпорядкування.

Застосування кращих агролісоемплоративних практик повинно здійснюватися з метою:

- посилення екологічної ролі полізахисних лісових смуг;
- забезпечення відновлення та реконструкції полізахисних лісових смуг для захисту ґрунтів від ерозії та пилкових бур;
- боротьби з опустелюванням;
- оптимізації системи захисних лісових насаджень в агроландшафтах степової зони України.

Утримання та догляд за полізахисними лісовими смугами забезпечується, зокрема, шляхом вирощування лікарських, технічних рослин, плодових культур, медоносних рослин, грибів, розташування пасік тощо.

Забезпечення контролю за розповсюдженням інтродуктивних видів порід дерев та рослин, здатних до інвазій

Необхідно розробити заходи для контролю за розповсюдженням інтродуктивних видів порід дерев, здатних до інвазій, шляхом:

- обмеження використання інтродуктивних видів порід дерев, здатних до інвазій, під час лісовідновлення та лісорозведення;
- запровадження моніторингу інтродуктивних видів рослин, здатних до інвазій, в лісах;
- обмеження використання інтродуктивних видів порід дерев, не здатних до інвазій, під час лісовідновлення та лісорозведення.

Збереження біорізноманіття в лісах

Збереження біорізноманіття в лісах повинне забезпечуватися через мережу створених об'єктів природно-заповідного фонду, виділених пралісів, квазіпралісів та природних лісів, об'єктів Смарагдової мережі, особливо цінних для збереження ділянок, та шляхом врахування специфічних вимог щодо охорони конкретних видів та оселищ як (і особливо) в межах наведених об'єктів, так і поза їх межами.

Мережа об'єктів природно-заповідного фонду та природоохоронних територій повинна включати рідкісні оселища, місця проживання або зростання рідкісних видів рослин і тварин, місця концентрації тварин, сполучні території та інші лісові ділянки, що мають значну для біорізноманіття в лісах роль.

Моніторинг біорізноманіття в лісах повинен забезпечуватися відповідно до затвердженої методики.

Положення про об'єкти природно-заповідного фонду повинні бути деталізовані з урахуванням цілі і мети їх створення, а також вимог щодо охорони місць зростання та оселення рідкісних та таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів тваринного і рослинного світу.

Лісовпорядкування повинне включати рекомендації щодо управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду, до складу яких належать ліси, відповідно до мети створення і збереження об'єктів заповідників.

Оселища Смарагдової мережі повинні бути ідентифіковані. Лісовпорядкові матеріали щодо оселищ Смарагдової мережі (а також репрезентативних та особливо цінних для збереження лісів) повинні бути розроблені з урахуванням вимог щодо охорони рідкісних видів та оселищ.

Необхідно зберегти в лісах важливі для біорізноманіття елементи, такі як окремі старовікові дерева, дерева з дуплами, сухостійну та лежачу мертву деревину різних розмірів та різних стадій розкладу.

Слід відновити деградовані водно-болотні угіддя та торфовища у складі лісового фонду, забезпечити захист існуючих водно-болотних угідь у лісах від осушення та інших негативних факторів, які призводять до їх деградації.

Невтручання у природні процеси повинне розглядатися як одна із опцій лісоуправління, зокрема як одна з пріоритетних в об'єктах природно-заповідного фонду, особливо цінних для збереження лісів.

Збереження біорізноманіття в лісах на екосистемному рівні повинне забезпечуватися шляхом підтримки та відновлення мозаїки видового та вікового різноманіття лісів відповідно до місцевих природних умов.

Також слід забезпечувати підтримку і збереження окремих, незначних за площею природних типів оселищ: рідколісся на пісках, заболочені ділянки і заплави ліси, ліси пасовищного типу тощо.

Охорона та використання лісів повинні здійснюватися з урахуванням їх ролі у забезпеченні формування екомережі як єдиної територіальної системи, яка утворюється з метою поліпшення умов для формування та відновлення довкілля, підвищення природно-ресурсного потенціалу території України, збереження ландшафтного різноманіття та біорізноманіття в лісах, місць оселення та зростання цінних видів тваринного і рослинного світу, генетичного фонду, шляхів міграції тварин через поєднання територій та об'єктів природно-заповідного фонду, а також інших територій, які мають особливу цінність для охорони навколишнього природного середовища і відповідно до законів та міжнародних зобов'язань України підлягають особливій охороні.

Підтримка водоохоронної, землеохоронної та ґрунтозахисної ролі лісів

Для уникнення подальшої ерозії ґрунту необхідно здійснити перехід від суцільної системи рубок до вибіркової, насамперед в гірській місцевості.

Під час лісозаготівлі мають використовуватися оццадливі з точки зору збереження ґрунту і запобігання ерозії технології і процеси, особливо в гірській місцевості, наприклад трельовання повітряно-канатними установками тощо.

Лісове господарство в лісах захисної та рекреаційно-оздоровчих категорій повинне максимально враховувати пріоритетні функції зазначених категорій лісу, зокрема сталість постійного лісового покриву.

Заходи повинні бути спрямовані на підтримання родючості ґрунту після здійснення суцільних рубок, такі як подібнення і розкидання відходів лісозаготівлі тощо.

Необхідно створити нові берегозахисні ліси, підвищити лісистість водозборів з обов'язковим урахуванням природних умов місцевості і відмовою від заліснення унікальних степових ділянок.

Деградовані, техногенно забруднені та малопродуктивні землі, схили, ерозійно небезпечні та інші сільськогосподарські угіддя, подальше використання яких як ріллі спричиняють погіршення стану земельних та інших природних ресурсів, підлягають залісненню з урахуванням регіональних особливостей та природно-кліматичних умов.

Ефективне управління лісами зони відчуження, зони проведення операцій Об'єднаних сил та у південних і східних областях України

Основне завдання полягає у забезпеченні повноцінного контролю і фінансування здійснення лісгосподарських заходів в зоні відчуження, зоні проведення операцій Об'єднаних сил і у південних та східних областях України шляхом:

- утримання радіонуклідів та запобігання їх неконтрольованій міграції;
- лісовідновлення за рахунок природного поновлення корінних видів дерев;
- зниження пожежної небезпеки;
- приведення до належного стану охоронних зон лінійних об'єктів та смуг відведення автодоріг.

З метою подолання негативних наслідків військових дій, забезпечення збереження та відтворення лісів передбачити:

- проведення попередніх інженерних заходів з виявлення та ліквідації боєприпасів; комплексне обстеження на предмет техногенного забруднення земель;
- розроблення спеціальних місцевих програм лісорозведення для земель, визнаних техногенно забрудненими;
- лісопатологічне обстеження з метою запровадження санітарно-оздоровчих заходів, протипожежного влаштування, охорони та захисту лісів від пожеж, шкідників та хвороб;
- проведення лісовпорядкування з метою визначення обсягів знісення.

Здійснення зазначених заходів сприятиме збільшенню площі лісів, збереженню біорізноманіття в лісах, задоволенню потреб суспільства в лісових ресурсах, поліпшенню водорегулюючих, ґрунтозахисних, рекреаційних та інших корисних властивостей лісів, створенню нових робочих місць для населення, зменшенню загрози деградації земель.

Інтегрування розвитку транспортної мережі заготовленої деревини та забезпечення розвитку туристичного потенціалу в Карпатському регіоні повинне бути здійснено шляхом:

- використання лісових доріг і подальшого розвитку їх мереж на більш віддалених лісистих територіях із зменшенням обсягу щорічного вивезення деревини;
- підведення деревини до лісових доріг за допомогою застосування підвісних кабельних установок (насамперед мобільних) з одночасним застосуванням кінного, колісного транспортування, яке має мінімальне навантаження на одиницю площі ґрунту, а також застосування спеціального способу трельовання на схилах за допомогою дерев'яних жолобів (ризування);
- використання вузькоколіїної залізниці із рекреаційною метою розвитку туристичного потенціалу Карпатського регіону.

Фінансування заходів з підтримання екологічної стійкості лісів та збереження біорізноманіття в лісах

Заходи з підтримки екологічної стійкості лісів та збереження біорізноманіття в лісах повинні здійснюватися як за рахунок коштів лісокористувачів, що надійшли від реалізації деревини, так і за рахунок бюджетних коштів та інших, не заборонених законом джерел.

Забезпечення вагомого внеску лісів у розвиток економіки

Ліси України є її національним багатством і за своїм призначенням та місцезнаходженням виконують переважно водоохоронні, захисні, санітарно-гігієнічні, оздоровчі, рекреаційні, естетичні, виховні та інші функції, а також є джерелом для задоволення потреб суспільства в лісових ресурсах.

Ефективність здійснення заходів з ведення лісового господарства є основною рушійною силою для отримання доданої вартості у лісовому господарстві, що сприятиме оптимізації витрат і збільшенню прибутків підприємств лісової галузі.

Основними цілями для економічного розвитку лісового господарства є підвищення економічного потенціалу лісів, яке передбачає збільшення частки лісового сектора у внутрішньому валовому продукті шляхом отримання максимально можливого доходу в процесі невиснажливого ведення лісового господарства, яке забезпечує виконання лісами екологічних і соціальних функцій та фінансову стабільність лісгосподарських підприємств і максимальну додану вартість деревообробних підприємств та інших споживачів продукції і послуг за рахунок:

- збільшення обсягу заготівлі деревини до науково обґрунтованого рівня невиснажливого лісокористування;
- отримання та реалізації деревини вищої якості;
- зведення до обґрунтованого мінімуму залишків відходів лісозаготівлі;
- максимального зменшення залишків не реалізованої на складах деревини;
- розширення кількості і асортименту деревних, технічних, лікарських та інших продуктів лісу і послуг.

Впровадження прозорого ринку деревини повинне здійснюватися шляхом законодавчого врегулювання питань щодо:

- визначення правил торгівлі деревиною, основним з яких повинен бути рівний доступ до ресурсу всіх споживачів;
 - гнучкого формування цін з урахуванням тенденцій на світовому ринку та визначення методики собівартості деревини;
 - запобігання проявам корупції завдяки відкритості та загальнодоступності інформації про рух деревини від продавця до покупця, ціни та обсяги продажів.
- Підвищення конкурентоспроможності лісгосподарського виробництва

Конкурентоспроможність лісгосподарського виробництва повинна полягати у здатності підприємств лісового господарства випускати конкурентоспроможну продукцію завдяки:

- оновленню засобів виробництва;
- застосуванню прогресивних технологій лісовирощування, лісозаготівель та інших виробничих процесів;
- забезпеченню будівництва відомчих (технологічних) автомобільних доріг в лісах; оптимізації виробничих витрат і зниженню собівартості реалізованої продукції;
- підтвердженню походження деревних, технічних, лікарських та інших продуктів лісу із лісів, ведення лісового господарства в яких здійснюється на засадах сталого розвитку.

Маркетинговим інструментом підвищення конкурентоспроможності лісгосподарського виробництва є лісова сертифікація. На державному рівні повинна здійснюватися всебічна підтримка національної системи лісової сертифікації за схемою PEFC та системи сертифікації за міжнародною схемою FSC як основи здорової конкуренції під час досягнення спільних цілей. Організація та проведення лісової сертифікації здійснюються відповідно до порядку, встановленого Міндовкіллям.

Формування загальнодержавного балансу заготівлі та споживання деревини

Формування загальнодержавного балансу заготівлі і споживання деревини повинне здійснюватися з використанням єдиної державної інформаційної системи («Лісовий портал») шляхом:

формування прогностичних показників заготівлі деревини на основі попиту деревообробних підприємств, визначення загальної кількості деревини, яка може бути реалізована;

визначення фактичних обсягів заготівлі деревини та її споживання з урахуванням імпорту деревини і деревної продукції первинної і вторинної переробки (пиломатеріалів, плитних матеріалів), що сприятиме підвищенню попиту на вітчизняну деревину і повному використанню, заміщенню імпорту підприємствами глибокої переробки деревини;

створення перепон для тіньового обігу деревини і деревних матеріалів.

Популяризація використання виробів з деревини в суспільстві повинна здійснюватися шляхом пропагування дерев'яного домобудівництва.

Поліпшення інвестиційної привабливості лісового сектора економіки для створення задіяних у ньому мікропідприємств, малих, середніх та великих підприємств повинне здійснюватися завдяки:

- визначеності та стабільності державної лісової політики;
- використанню деревних, технічних, лікарських та інших продуктів лісу та послуг; вільному конкурентному доступу споживачів до усіх видів лісових ресурсів;
- прозорим процедурам залучення суб'єктів приватної форми власності до надання послуг лісгосподарським підприємствам;
- запровадженню державної програми підтримки інвестицій для закупівлі сучасної лісгосподарської техніки і обладнання та впровадженню природозберігаючих технологій.

Розвиток державно-приватного партнерства повинен бути спрямований на: розширення видів діяльності, зокрема таких, як використання відходів лісозаготівлі, будівництво, облаштування та забезпечення функціонування споруд для культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних, туристичних і освітньо-виховних цілей, потреб та проведення науково-дослідних робіт;

розширення форм партнерства з можливістю переходу на довготривалі відносини та справедливий розподіл ризиків і доходів, створення лісових кластерів у регіонах високої лісистості;

надання кваліфікаційної підтримки персоналу суб'єктів підприємницької діяльності.

Розвиток екосистемних послуг лісового господарства та збільшення їх частки повинен здійснюватися шляхом розроблення та затвердження науково-методичних заходів щодо оцінки екосистемних послуг, які надають ліси.

Популяризація і ефективне впровадження використання технічних, лікарських та інших продуктів лісу повинні здійснюватися шляхом: покращення співпраці державних лісових підприємств і приватного бізнесу, популяризації продукції в Україні і за кордоном;

впровадження передових технологій природокористування з повним циклом заготівлі та переробки технічних, лікарських та інших продуктів лісу; визначення оптимального цільового призначення кожної ділянки лісу для створення кадастру технічних, лікарських та інших продуктів лісу; створення плантацій дикорислих трав'яних рослин; виробництва інноваційних видів продукції з використанням технологій швидкого заморожування і вакуумної упаковки тощо.

Рекреація та відкрите суспільство

Популяризація використання лісів для туризму та рекреації, створення умов для залучення коштів бізнесу для забезпечення розвитку туристичної інфраструктури в лісовій галузі є основною метою запропонованих змін.

Уся суспільно важлива інформація про ліси незалежно від форми їх власності повинна бути у відкритому доступі. Відкритість для громадськості і прозорість рішень є пріоритетними завданнями.

Для покращення використання рекреаційного потенціалу лісів планується: розвивати інфраструктуру для туризму та рекреації, зокрема шляхом створення та облаштування екологічних стежок, туристичних шляхів, місць відпочинку, рекреаційних стоянок;

- створити умови для залучення коштів бізнесу для забезпечення розвитку туристичної інфраструктури в лісовій галузі;
- проводити моніторинг туристичного руху та аналіз даних для подальшого ефективного менеджменту відвідування лісів, зокрема через запровадження сучасних ІТ-технологій;
- запровадити заходи з унормування туристичного потоку з урахуванням максимально допустимого розрахованого рекреаційного навантаження для уникнення рекреаційної дигресії та негативного впливу на біорізноманіття в лісах;
- забезпечити безпеку відвідувачів, зокрема шляхом організації превентивних заходів та інформовання щодо прав та обов'язків туристів у лісі;
- створити можливість доступу до рекреації у лісах для маломобільних груп населення, зокрема для осіб з інвалідністю;

- залучати до планування та організації заходів з рекреації в лісах волонтерів;
- здійснювати активну та сучасну комплексну популяризацію лісів України для туризму як в державі, так і за кордоном;
- розробити електронні ресурси та мобільні додатки щодо рекреації в лісах;
- забезпечити розвиток співпраці з туристичним бізнесом та органами місцевого самоврядування.

Для підвищення якості та доступності інформації про ліси та лісове господарство передбачається:

- розміщення суспільно важливої інформації про ліси незалежно від їх форми власності у відкритому доступі;
- запровадження екологічної освіти стосовно цінності лісів загалом як живої екосистеми, так і окремих її компонентів паралельно з розвитком туристичної та рекреаційної інфраструктури (наприклад, у вигляді візит-центрів, екологічних стежок, тематичних інтерактивних екскурсій тощо);
- впровадження інформаційних технологій у систему управління лісами та підвищення прозорості даних стосовно лісів та лісового господарства;
- проведення моніторингу стану лісів, національна інвентаризація та ефективне управління даними;
- запровадження механізму залучення місцевих громад до управління цінними для громад лісами (ягідники, місця рекреації тощо).

Основною метою сучасної освіти є реалізація ефективного наукового потенціалу та якісна підготовка кадрів для лісової галузі.

Система наукових установ і підприємств, які ведуть дослідження в лісовій галузі, потребує оновлення.

Пріоритетним є розроблення комплексу заходів щодо покращення екологічної освіти населення з питань організації лісгосподарської діяльності, а також цінності лісів загалом як живої екосистеми.

Основним пріоритетом підготовки майбутніх фахівців повинне бути формування у них бачення та принципів, надання на достатньому рівні фахових теоретичних знань та відповідних практичних навичок щодо забезпечення сталого управління лісами, зокрема здійснення всього комплексу лісгосподарських та інших необхідних заходів, які забезпечать формування стійких та продуктивних лісів в умовах зміни клімату та інших непередбачуваних викликів майбутнього на основі застосування інформаційних технологій та останніх наукових знань про природу лісових екосистем.

Для покращення системи освіти планується:

- підвищити вимоги до якості освітніх програм підготовки бакалаврів і магістрів лісового господарства, зокрема щодо оцінки відповідності академічної та професійної кваліфікації науково-педагогічних працівників, залучених до викладання навчальних дисциплін;
- налагодити ефективну співпрацю між закладами освіти, науковими організаціями та лісгосподарськими підприємствами для впровадження науково-технічних (експериментальних) розробок та передового міжнародного досвіду у виробництві;
- створити умови, необхідні для покращення інвестиційної привабливості наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності галузевих наукових установ;
- розробити механізми ефективного впровадження нових досягнень науки у лісгосподарське виробництво;
- створити сучасну технічну базу для забезпечення провадження наукової діяльності на належному рівні;
- забезпечити рівний доступ жінок і чоловіків до можливостей підвищення кваліфікації та заохочувати жінок до кар'єрного зростання.

V. Очікувані результати реалізації Стратегії

Ефективне управління лісами

Для ефективного управління лісами передбачається: функціонування державного суб'єкта господарювання, уповноваженого здійснювати управління всіма державними лісгосподарськими підприємствами; функціонування електронної інформаційної системи у сфері лісового господарства, на якій публічно розміщена інформація про ліси;

наявність збалансованої системи правовідносин між суб'єктами лісового господарства;

реформування державної охорони, визначення прав і обов'язків державної лісової охорони інших постійних лісокористувачів та власників лісів;

забезпечення повноцінного фінансування лісгосподарських заходів;

забезпечення прозорого і рівного доступу до сириани;

зниження гендерного дисбалансу в лісовій галузі;

забезпечення екологічної стійкості;

збільшення лісистості території країни до не менше ніж 18 відсотків;

збільшення загального запасу лісів України до не менше ніж 2,5 млрд. куб. метрів;

підвищення рівня абсорбції парникових газів лісами України до 75,6 млн. тонн CO₂-еквіваленту;

зменшення площі чистих насаджень сосни звичайної, дуба звичайного, бука лісового та ялини європейської за рахунок збільшення площ мішаних насаджень з перевагою головної породи та введення відповідних листяних порід під намет насаджень;

зменшення площі лісів з низькою повнотою в лісах, доступних до експлуатації;

зменшення сумарної площі суцільних рубок;

збільшення площі лісів, сформованих головними лісоутворюючими породами (дуб звичайний, сосна звичайна, бук лісовий інші) природного походження, які виникли завдяки здійсненню активних заходів щодо сприяння природному відновленню лісів та несучільним рубкам;

зменшення обсягу деревини, заготовленої під час санітарних рубок;

збільшення площі насаджень із складною вертикальною та горизонтальною структурою;

створення трьох лабораторій біологічного захисту лісів;

оновлення деталізованих положень для не менше ніж 500 заказників та створення планів управління територіями для не менше ніж 100 об'єктів Смарагдової мережі;

створення трьох регіональних лабораторій для генетичних досліджень якості насіннєвого матеріалу;

створення трьох лісонасіннєвих заводів з вирощування посадкового матеріалу із закритою кореневою системою;

ідентифікація, фіксація місцезнаходження видів флори і фауни та їх природних середовищ існування, які охороняються відповідно до законодавства, та забезпечення їх охорони;

зменшення річної площі лісових пожеж особливо великого розміру в Україні;

запровадження системи відоспостереження для виявлення лісових пожеж на ранній стадії на 100 відсотках території лісів;

запровадження системи моніторингу біорізноманіття в лісах та інтродуктивних видів порід дерев та рослин, здатних до інвазій, в лісовому господарстві як складової загальнодержавної системи моніторингу довкілля;

оновлення парку протипожежної техніки на 100 відсотків та відновлення авіапатрулювання лісів;

здійснення вагомого внеску лісів у забезпечення розвитку економіки;

запровадження прозорих правил торгівлі деревиною, прийняття нормативно-правових актів, які регулюють процедури продажу деревини;

запровадження обов'язкової системи сертифікації продукції з деревини;

побудова та ремонт 7,5 тис. кілометрів лісових доріг;

запровадження монетизації екосистемних послуг лісового господарства.

Рекреація та відкрите суспільство

Передбачається збільшення кількості туристів, що скористалися об'єктами лісової рекреаційної інфраструктури, до 10 млн. осіб на рік, а також запровадження відкритої електронної інформаційної системи у галузі лісового господарства.

<

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 грудня 2021 р. № 1781-р
Київ

Про затвердження фінансового плану акціонерного товариства «Одеський припортовий завод» на 2021 рік

Затвердити фінансовий план акціонерного товариства «Одеський припортовий завод» на 2021 рік, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

ВІД НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

Національна академія педагогічних наук України відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» та Статуту НАПН України повідомляє про проведення виборів президента НАПН України та членів Президії НАПН України (першого віце-президента НАПН України, віце-президентів НАПН України, головного ученого секретаря НАПН України, академіка-секретаря Відділення філософії освіти, загальної та дошкільної педагогіки НАПН України, академіка-секретаря Відділення психології та спеціальної педагогіки НАПН України, академіка-секретаря Відділення загальної середньої освіти і цифровізації освітніх систем НАПН України, академіка-секретаря Відділення професійної освіти і освіти дорослих НАПН України, академіка-секретаря Відділення вищої освіти НАПН України, інших членів Президії).

Право висунення кандидата на посаду президента НАПН України належить Президії НАПН України, науковим установам НАПН України, дійсним членам (академікам) та членам-кореспондентам НАПН України. Кандидатом на посаду президента НАПН України може бути особа, яка є дійсним членом (академіком) НАПН України.

Право висунення кандидатур академіків-секретарів відділень належить науковим установам НАПН України, дійсним членам (академікам) та членам-кореспондентам НАПН України, які належать до відповідного відділення. Академіком-секретарем відділення НАПН України може бути особа, яка є дійсним членом (академіком) або членом-кореспондентом НАПН України.

Кандидати на посаду президента НАПН України мають: вільно володіти державною мовою; мати стаж роботи на посадах наукових працівників та (або) науково-педагогічних працівників не менше 10 років.

Кандидати на посаду академіків-секретарів відділень НАПН України мають вільно володіти державною мовою.

Не може бути висунута і зареєстрована кандидатом на посаду президента НАПН України та академіка-секретаря відділення НАПН України особа, яка:

- за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена; має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку;
- за рішенням суду позбавлена права обіймати відповідні посади;
- за рішенням суду була визнана винною у вчиненні корупційного правопорушення — протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили;

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядає кримінальне провадження № 233/5747/21 за обвинуваченням Буквича Олексія Віталійовича за ч. 1 ст. 258-3 КК України за відсутності обвинуваченого (in absentia) в порядку спеціального судового провадження. Обвинувачений: Буквич Олексій Віталійович, 13.05.1982 р.н., який зареєстрований за адресою: Сумська область, Роменський район, с. За-климок, вул. Молодіжна, 32, останнє відоме місце мешкання: м. Макіївка Донецької області, викликається до суду на 09.00 год. 17 січня 2022 року (корп. № 2, каб. №18), для участі у судовому засіданні.

Суддя А. І. Міросєді

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Обвинувачена Тараканкова Ірина Михайлівна, 11 жовтня 1971 року народження, на підставі ст.ст. 111, 134, 135, 314, абзацу 5 ч. 3 ст. 323 КПК України викликається Артемівським міськрайонним судом Донецької області для участі в статусі обвинуваченої в підготовчому судовому засіданні кримінального провадження № 2201705000000323 від 07 грудня 2017 року за обвинуваченням Тараканкової Ірини Михайлівни, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, яке відбудеться в залі судових засідань приміщення суду за адресою: Донецька область, м. Бахмут, вул. Миру, 5, каб. 312 14 січня 2022 року о 09-30 годині. Поважні причини неприбуття особи на виклик передбачені ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого за викликом до суду передбачені ст.ст. 139, 323 КПК України.

Суддя Н. М. Погрібна

Повідомляємо заінтересованих осіб, в тому числі: Ільченка Олександра Валерійовича, Ланецького Богдана Євгенійовича, Ланецького Ігоря Євгенійовича, Скрипника Сергія Васильовича, Молявчик Олену Олександрівну, що 12 січня 2022 року о 10:40 за адресою: м. Київ, вул. Євгена Сверстюка, 15, в Офісі протидії рейдерству відбудеться засідання центральної Колегії Міністерства юстиції України з розгляду Скарги Присяжнюка Олега Вікторовича, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 30.03.2020 за № П-9259, щодо Фермерського господарства «Ланецького» (ідентифікаційний код юридичної особи 36244177) (розгляд відповідно до пункту 17 Порядку розгляду скарг на рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єктів державної реєстрації, територіальних органів Міністерства юстиції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2015 № 1128 (зі змінами) у зв'язку з рішенням Вінницького окружного адміністративного суду від 24.06.2021 у справі № 120/3076/21-а, залишеного без змін постановою Сьомого апеляційного адміністративного суду від 03.12.2021). Суб'єкт оскарження: Державний реєстратор Козятинської районної державної адміністрації Вінницької області Молявчик Олена Олександрівна.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України

Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року

Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —

61035, 40227 (соціальний)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 грудня 2021 р. № 1783-р
Київ

Про затвердження фінансового плану приватного акціонерного товариства «Укргідроенерго» на 2022 рік

Затвердити фінансовий план приватного акціонерного товариства «Укргідроенерго» на 2022 рік, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

піддавалася адміністративному стягненню за корупційне правопорушення — протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили.

Висунуті в установленому порядку кандидати на посаду президента НАПН України та академіка-секретаря відділення НАПН України протягом одного місяця від дня оприлюднення цього оголошення подають такі документи:

подання про висунення у формі рішення Президії НАПН України (для кандидатів на посаду президента), рішення вченої ради або загальних зборів трудового колективу, або зборів колективу наукових працівників наукової установи НАПН України, особистого листа дійсного члена (академіка) або члена-кореспондента НАПН України з відповідним мотивуванням; заяву на участь у виборах; виборчу програму; анкету наукового працівника (особовий листок з обліку кадрів) з фотографією; автобіографію; копії документів про вищу освіту, науковий ступінь та вчене звання; список наукових праць; довідку про відсутність судимості; інформаційну довідку з Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення; довідку про проходження попереднього (періодичного) психіатричного огляду, яка видається відповідно до Порядку проведення обов'язкових попередніх та періодичних психіатричних оглядів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 вересня 2000 р. № 1465 (Офіційний вісник України, 2000 р., № 39, ст. 1656); інформацію (у довільній формі) про подання електронної декларації кандидата на посаду особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2020 рік або 2021 рік; копію трудової книжки; письмову згоду на обробку персональних даних.

Кандидатові може бути відмовлено в разі: виявлення його невідповідності хоча б одній з встановлених вимог; неподання хоча б одного з визначених документів; подання неправдивих відомостей; висунення не в установленому порядку.

Документи подаються особисто або надсилаються поштою за адресою: Президія Національної академії педагогічних наук України, вул. Січових Стрільців, 52-А, кімната 214, Київ, 04053. У разі відправлення документів поштою датою подання документів вважається дата, зазначена на поштовому штампелі. Документи, подані кандидатами після закінчення встановленого строку, не розглядаються та повертаються особам, які їх подали.

Довідки за телефонами: 481-37-21, 481-37-27, 097-211-79-44.

Президія Національної академії педагогічних наук України

Повідомлення щодо відомостей про підозрюваного, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування

Офіс Генерального прокурора повідомляє, що ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду м. Києва від 23.12.2021 (провадження № 1-кп/761/22045/2021, справа №761/39850/21) постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 4201600000002293 від 09.09.2016 за підозрою Носатова Олександра Михайловича, 27.03.1963 р.н., громадянина Російської Федерації, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 110, ч. 4 ст. 27, ч. 1 ст. 111, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України.

Відділ 18/1/1

Офісу Генерального прокурора

ДО УВАГИ УЧАСНИКІВ

Товариства з обмеженою відповідальністю «Західтеплоенергоінвест» м. Івано-Франківськ, вул. Тичини, буд. 8А ЄДРПОУ 38555813

Повідомлення про скликання загальних зборів учасників Товариства Повідомляємо учасників Товариства, що проведення загальних зборів учасників відбудеться 14 лютого 2022 року, початок зборів о 15.00 год. за місцезнаходженням: м. Івано-Франківськ, вул. Тичини, буд. 8А, з наступним порядком денним:

- Про звільнення Якубовського Андрія Петровича з посади директора Товариства з обмеженою відповідальністю «Західтеплоенергоінвест»;
- Про обрання нового директора Товариства з обмеженою відповідальністю «Західтеплоенергоінвест»;
- Про прийняття рішення про передачу документів Товариства.

Спадкоємців Капінуса Миколи Григоровича,

який помер 02 червня 2021 року, протягом місяця запрошуємо до Третьої дніпровської державної нотаріальної контори (м. Дніпро, вул. Робоча, 22а) щодо спадщини останнього.

Відповідно до наказу Товариства з обмеженою відповідальністю «ЄС-ЦЕНТР», код ЄДРПОУ 41729631 (далі — Товариство) №19 від 29 грудня 2021 року, Товариство повідомляє про скасування всіх довіреностей, виданих Товариством з 10 листопада 2017 року (дата проведення державної реєстрації) до 29 грудня 2021 року включно.

ФГ «ЛАНЕЦЬКОГО»

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 12 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-11...-16	-11...-16	Черкаська	-8...-13	-8...-13
Житомирська	-13...-18	-11...-16	Кіровоградська	-7...-12	-7...-12
Чернігівська	-11...-16	-11...-16	Полтавська	-8...-13	-8...-13
Сумська	-11...-16	-11...-16	Дніпропетровська	-7...-12	-4...-9
Закарпатська	-8...-13	-3...-8	Одеська	-5...-10	-2...-7
Рівненська	-12...-17	-6...-11	Миколаївська	-6...-11	-2...-7
Львівська	-8...-13	-4...-9	Херсонська	-4...-9	-2...-7
Івано-Франківська	-8...-13	-5...-10	Запорізька	-5...-10	-3...-8
Волинська	-9...-14	-4...-9	Харківська	-9...-14	-6...-11
Хмельницька	-11...-16	-8...-13	Донецька	-5...-10	-2...-7
Чернівецька	-8...-13	-5...-10	Луганська	-5...-10	-3...-8
Тернопільська	-10...-15	-8...-13	Крим	-2...-7	0...-5
Вінницька	-9...-14	-7...-12	Київ	-12 -14	-12 -14

Укргідроцентр

Національна академія педагогічних наук України оголошує конкурс на посаду директора Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України.

У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які вільно володіють державною мовою, мають науковий ступінь доктора психологічних наук або доктора філософії зі спеціальності «психологія» (кандидата психологічних наук), стаж роботи на посадах наукових та (або) науково-педагогічних працівників не менше як 10 років, а також високі моральні якості та організаторські здібності.

Строк подання заяв — два місяці з дня опублікування оголошення. Вибори директора Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України відбудуться 28 березня 2022 року.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи:

- заяву про участь у конкурсі на ім'я президента НАПН України, в якій зазначається інформація про застосування або незастосування до претендента обмежень, установлених частиною третьою статті 9 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»;
- особовий листок з обліку кадрів з фотографією розміром 3x4 сантиметри;
- автобіографію;
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь та вчене звання;
- довідку про проходження попереднього (періодичного) психіатричного огляду, що видається відповідно до Порядку проведення обов'язкових попередніх та періодичних психіатричних оглядів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 вересня 2000 р. № 1465 (Офіційний вісник України, 2000 р., № 39, ст. 1656);
- довідку про наявність або відсутність судимості;
- інформаційну довідку з Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення;
- копію паспорта, засвідчену претендентом;
- копію трудової книжки;
- письмову згоду на обробку персональних даних;
- список наукових праць;
- характеристику з основного місця роботи.

Копії документів, що подаються претендентом (крім копії паспорта), повинні бути засвідчені за місцем роботи претендента або нотаріально.

Документи подавати за адресою: 04053, м. Київ, вул. Січових Стрільців, 52-А, Президія НАПН України, кімн. 214 з 10:00 до 17:00.

Телефони для довідок: 481-37-27; 481-37-21; 097-211-79-44.

Приватний нотаріус Одеського міського нотаріального округу Сегенюк Світлана Борисівна повідомляє про відкриття спадщини до майна померлої 16 серпня 2021 року **Яковлевої Людмили Іванівни**, 16 жовтня 1936 року народження. Спадкоємцям та кредиторам померлої по усіх питаннях звертатися до нотаріуса за адресою: місто Одеса, проспект Адміральський, будинок 1-а та по телефону: 048-706-05-08 з понеділка по п'ятницю з 10 до 17 години.

Головний редактор — Сергій БРАГА

Перший заступник

головного редактора

Леонід САМСОНЕНКО

Заступник головного редактора

Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua

Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14

Телефон для довідок: 253-12-95.

Телефони відділу реклами: 253-55-09,

факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua

«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,

п'ятницю та суботу

Зам. № 87 102

Загальний тираж за січень 124 617

Листування з читачами тільки

на сторінках газети.

Відповідальність за достовірність

інформації та реклами несуть автори

та рекламодавці.

Набрано і зверстано у комп'ютерному

центрі «Урядового кур'єра».

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,

04073, Київ, вул. Марка Бовчка, 12/14

www.mega-poligraf.kiev.ua